

2ο ΓΕΛ ΘΕΡΜΗΣ
«ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ»

ΣΠΙΘΑ

Περιεχόμενα

Προλεγόμενα	2
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ.....	3
ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΛΕΓΕΣΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.....	4
Η ΕΙΡΗΝΗ ΕΙΝΑΙ ΕΥΧΗ, Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ.....	5
Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΜΕΤΡΑΕΙ.....	6
ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ.....	6
ΖΩ ΜΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΣΗΜΑΙΝΕΙ.....	7
Refugees' integration: Humanity lessons from the tiny island of Tilos.....	8
Όλβιος όστις ιστορίας έσχεν μάθησιν.....	9
«ΘΕΜΕΛΙΟ» ΣΤΗ ΖΩΗ.....	10
Η ΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ, Η ΕΛΠΙΔΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ.....	10
Η ΣΟΦΗ ΣΟΛ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΝΑΖΙΣΜΟ.....	11
ΟΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΡΟΔΟΥ ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ.....	11
Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ... ΕΙΝΑΙ Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ.....	12
Συνέντευξη για την δικτατορία.....	24
Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΛΩΔΙΑΣ.....	15
ΑΓΑΠΗ: ΤΙ ΔΥΣΚΟΛΟ ΠΡΑΓΜΑ.....	16
ΠΑΛΙ ΠΛΑΚΩΘΗΚΑΝ.....	16
Η ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ «ΑΠΑΘΕΙΑ» ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.....	17
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΤΟ «ΣΠΙΤΙ» ΜΑΣ... ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟ ΠΡΟΦΥΛΑΞΟΥΜΕ;.....	18
Η ΣΩΣΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΖΩΗΣ.....	19
Συνέντευξη ψυχολόγου.....	20
ΠΟΙΟΣ ΤΗΝ ΖΩΗ ΜΑΣ ΚΥΒΕΡΝΑ;.....	21
ΜΙΑ ΠΑΡΤΙΔΑ ΣΚΑΚΙ.....	22
ΚΑΠΟΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ.....	22
ΜΕ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ.....	23
ΚΟΜΙΚ—ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ.....	24

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ/-ΟΥΣΕΣ ΤΗΣ ΣΠΙΘΑΣ

Εμπυχώτρια ΣΠΙΘΑΣ:

Αυλογιάρη Τάνια, ΠΕ02,
Φιλολόγος

Συντάκτες/-τριες:

1. Δεδούλη Ελεάνα Γ1
2. Δημουλά Βιβή Γ1
3. Δουμπάρατζης Γιώργος Γ1
4. Δίτσιος Γιώργος Γ1
5. Καμπουρίδου Κυριακή Γ1
6. Καραγιαννίδου Σόνια Γ1
7. Κορδώνη Ελίνα Γ2
8. Μπρασινίκας Αλέξανδρος Γ3
9. Τσέκα Κωνσταντίνα Γ1
10. Χριστοφόρου Χριστίνα Γ1
11. Ζαπαντζή Ευτέρπη Γ1

Α' Λυκείου:

12. Αλαματίδου Κωνσταντίνα Α2
13. Αναστάση Ιωάννα Α2
14. Αξάρης Φίλιππος Α2
15. Βουτσουκάκη Μαρία-Ελένη Α3
16. Γεωργακάκη Νικολέτα Α1
17. Καρακούση Αναστασία Α1
18. Κουσαρίδου Φοίβη Α1
19. Κοσμαρίκος Γιώργος Α2
20. Λέντερη Μαρία-Κωνσταντίνα Α1
21. Μαυροματόπουλου Μαριάννα Α1
22. Τριανταφύλλου Κωνσταντίνα Α2

ΔΙΑΣΧΟΛΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ

2ο ΓΕΛ Πτολεμαΐδας:

23. Χαριτοπούλου Ανδριάντα - Δια-
σχολική συνεργασία

Φίλοι της Σπίθας:

24. Δημητρίου Κωνσταντίνα
(Ψυχοθεραπεύτρια)
25. Καλφακάκου Ρία (ακαδημαϊκός)
26. Τσιάκαλος Γιώργος
(εξωτερικός συντάκτης)
27. Μιχαηλίδης Ιάκωβος
(ακαδημαϊκός)
28. Μιχαλάκα Αικατερίνη
(διατροφολόγος)

Εικονογράφηση:

29. Ανθουλάκης Νίκος Α2
30. Λάρου Άννα Α1
31. Κάλτσα Άννα Α1
32. Τσιανάκα Αθήνα Α1
33. Καραγιαννίδου Σόνια Γ1

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ ΤΟΝ ΜΟΙΡΑΖΕΣΑΙ ΥΠΑΡΧΕΙ...

Μας γράφει ο αγαπημένος μου Λειβαδίτης. Με επτά μόνο λέξεις μας αποκαλύπτει τον λόγο που υπάρχουμε και ταυτόχρονα μας καλεί σε συμμετοχή, σε αλληλεγγύη, στην καλλιέργεια μιας συλλογικής αντίληψης, που σε μεγάλο βαθμό έχουμε απωλέσει ως κοινωνία. Η συλλογικότητα είναι μια κοινωνική αρετή που χρειάζεται σίγουρα αγωγή και εκπαιδευτικό σύστημα που να διέπεται από τις αντίστοιχες αξίες. Εκπαίδευση που επενδύει στη συνεργασία, στον διάλογο, στην επιβράβευση της συλλογικής προσπάθειας. Εκπαίδευση που πλάθει πολίτες ελεύθερους και κριτικά σκεπτόμενους. Εκπαίδευση που οι εκπαιδευτικοί φαντάζονται, δημιουργούν και κυρίως ονειρεύονται, όπως γράφει ο Π. Φρέιρε:

«Ναι, ονειρεύομαι, επειδή ως ιστορική οντότητα αν δεν ονειρεύομαι, δεν μπορώ να είμαι οντότητα.

Ονειρεύομαι, γιατί ο στόχος μου είναι ψηλός: να συμβάλω στη δημιουργία του ελεύθερου πολίτη, όπως τον οραματίστηκε ο Αριστοτέλης, και η ιδιότητα του πολίτη προϋποθέτει πειθαρχία και ελευθερία. Η ιδιότητα του πολίτη δεν αποκτιέται τυχαία. Είναι μια διεργασία που ποτέ δεν τελειώνει και που πάντα πρέπει ν' αγωνιζόμαστε γι' αυτήν.

Ονειρεύομαι, γιατί κάθε δημοκρατική εκπαίδευση είναι εκπαίδευση για την ιδιότητα του πολίτη. Του υπεύθυνου, του έντιμου, του συνεπούς και γι' αυτό ευτυχισμένου πολίτη! Ο σεβασμός στους μαθητές μου προκύπτει από τη λογοδοσία μου στο ζήτημα της προφοράς μου στην ιδιότητα του πολίτη».

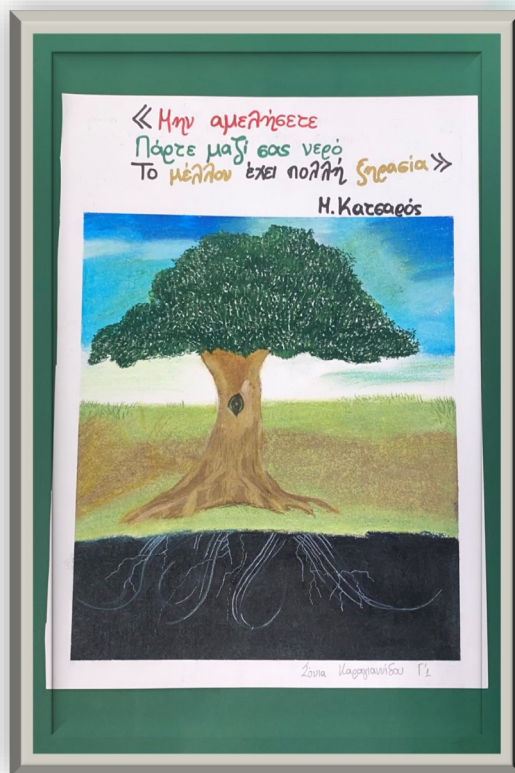
Γιατί το όνειρο, αν το σκεφτούμε, σηματοδοτεί το κυνήγι της ουτοπίας, του αγώνα για αλλαγή, του αγώνα που ελπίζει σε κάτι καλύτερο, του αγώνα για διεκδίκηση... Σκεφτείτε πόσοι ονειρεύτηκαν έναν πιο όμορφο κόσμο και πολέμησαν με κάθε τρόπο για τον κερδίσουν και πόσοι ακόμη και σήμερα παλεύουν για την κατάκτηση της συλλογικής ευτυχίας! Το όχημα για τον σκοπό αυτό είναι η παιδεία. Το να πράττουμε συλλογικά είναι θέμα παιδείας. Το να επιδεικνύουμε εν συναίσθηση είναι θέμα παιδείας. Το να συμμετέχουμε στη λήψη αποφάσεων είναι θέμα παιδείας. Το να εκφραζόμαστε ελεύθερα είναι θέμα παιδείας. Χρειαζόμαστε το κίνητρο, την έμπνευση, μία **ΣΠΙΘΑ**...

Κάπως έτσι φτάσαμε στην έκδοση του Α' τεύχους του 2ου ΓΕΛ Θέρμης «Γιώργος Ιωάννου». Η «σπίθα» της συνεργασίας και της συλλογικής προσπάθειας μας κινητοποίησε να εργαστούμε για μια σημαντική δημοκρατική αρχή, την πολυφωνία, την ελεύθερη έκφραση και διακίνηση ιδεών. «Εργαζόμαστε για ένα σχολείο - περιπέτεια, ένα σχολείο που πάει μπροστά, που δεν φοβάται να ρισκοκινδυνεύει, που απορρίπτει τη στασιμότητα. Είναι ένα σχολείο που σκέφτεται, συμμετέχει, δημιουργεί, μιλά, αγαπά, φαντάζεται, ανκαλιάζει με πάθος και λέει ναι στη ζωή. Δεν είναι ένα σχολείο που σιωπά και παραιτείται» συμπληρώνει ο Π. Φρέιρε.

Αισθάνομαι μεγάλη χαρά, γιατί αυτό το περιοδικό έχει τη συμμετοχή μαθητών/τριών - παλιών και καινούριων-, υποστηρίχθηκε με έμπρακτη αγάπη από τους συναδέλφους/-ισσες, γονείς - κηδεμόνες, κυρίως όμως, γιατί είναι αποτέλεσμα συλλογικό, που αυτό και μόνο κάνει ακόμη μεγαλύτερη την αξία του. Ειδικές ευχαριστίες αξίζουν στο μαθητή μου Χατζηχαριστό Χαριστό, που χωρίς την πολύτιμη βοήθειά του και καθοδήγησή του δεν θα τα είχαμε καταφέρει. Η ΣΠΙΘΑ, όπως άλλωστε, θα διαβάσετε, δίνει δυναμικά το παρόν της σε καιρούς «ου μενετούς» και πόλεμα με τη δύναμη του λόγου της για την Ειρήνη, το δικό, την κοινωνική ισότητα. Πολεμά όμως και για τα εφηβικά όνειρα μιας γενιάς, της οποίας «**το μέλλον της έχει πολλή ξηρασία**» όπως λέει ο ποιητής:

«Μην αμελήσετε, πάρτε μαζί σας νερό!»

Αυλογιάρη Τάνια, ΠΕ02
Θέρμη, 17.11. 2024

Ένα παιδί μεγαλώνει.

Ορκιστείτε να 'χει το παιδί το
ψωμί του και το βιβλίο του
να μάθει να γράφει σ' αγαπώ,
να κρατάει μπράτσο τον ήλιο σ'
ένα ανθισμένο περβόλι.

Γ. Ρίτσος

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

«Κάτω τα όπλα!» ήταν ο τίτλος ενός βιβλίου, που κυκλοφόρησε στα γερμανικά το 1889, έκανε αλληπάλληλες εκδόσεις, μεταφράστηκε σε 15 γλώσσες, είχε τεράστια επιτυχία και επίδραση στο φιλειρηνικό κίνημα της εποχής, και το 1914 μεταφέρθηκε στον κινηματογράφο. Η συγγραφέας του, Μπέρτα φον Ζούτνερ, ήταν μία παγκοσμίως γνωστή ακτιβίστρια για την ειρήνη (όπως και για τα δικαιώματα των γυναικών) και η πρώτη γυναίκα που κέρδισε το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης. Διατύπωσε την άποψη και προειδοποίησε, ότι εάν δεν ακολουθηθεί μια πολιτική αφοπλισμού, θα έρθει ένας πολύ μεγάλος και καταστροφικός πόλεμος. Πέθανε λίγες εβδομάδες πριν την έναρξη του Α' Παγκόσμιου Πολέμου.

Σαράντα χρόνια αργότερα, το 1929, κυκλοφόρησε στα γερμανικά το βιβλίο «Ουδέν νεώτερον από το Δυτικό Μέτωπο», είχε τεράστια επιτυχία, μεταφράστηκε σε 45 γλώσσες και μεταφέρθηκε στον κινηματογράφο. Ο συγγραφέας του, Έριχ Μαρία Ρεμάρκ, αποτύπωσε στο βιβλίο του τα προσωπικά του βιώματα και τα βιώματα της γενιάς του: από τον ενθουσιασμό κατά την έναρξη του Α' Παγκόσμιου Πολέμου έως τη φρίκη στα χαρακώματα και τη θυσία εκατομμυρίων νέων ανθρώπων σε μάχες χωρίς νόημα. Ο ίδιος, τραυματίστηκε πολύ σοβαρά, έμεινε στο νοσοκομείο μέχρι το τέλος του πολέμου, είδε αργότερα να καίγονται τα βιβλία του από τους εθνικοσοσιαλιστές του Χίτλερ, και στην εξορία πληροφορήθηκε τη σύλληψη της αδελφής του με την κατηγορία της «ηττοπάθειας», την καταδίκη της σε θάνατο και τον αποκλεισμό της το 1943. Γνωρίζουμε τα αποτελέσματα του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, που ούτε το βιβλίο του Ρεμάρκ, ούτε το αντιπολεμικό κίνημα, ούτε οι φιλειρηνιστές εκπαιδευτικοί ήταν σε θέση να αποτρέψουν: δεκάδες εκατομμύρια νεκροί στρατιώτες και άμαχος πληθυσμός, ολοκαυτώματα, ανυπολόγιστες καταστροφές σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Αγωγή ειρήνης, Εκπαίδευση για την ειρήνη, Παιδαγωγική της ειρήνης

Η εκπαίδευση για την ειρήνη, που θεμελιώθηκε από τον μεγάλο φιλόσοφο Ιμμάνουελ Καντ με τα βιβλία «Προς την αιώνια ειρήνη» και «Σχετικά με την Παιδαγωγική», ήταν και είναι πάντα ένα σημαντικό θέμα για όσες/ους εκπαιδευτικούς θεωρούν αποστολή τους, να κοινωνήσουν στα παιδιά τον απόλυτο σεβασμό στην ανθρωπινή ζωή και στην ανθρωπινή αξιοπρέπεια, και επιπλέον το καθήκον της υπεράσπισης τους. Υπενθυμίζω,

ότι ο Καντ έβλεπε στην εκπαίδευση το σημαντικότερο μέσο για τον αναγκαίο και δυνατό συνεχή εξανθρωπισμό του ανθρώπου, που θα επιφέρει το τέλος των πολέμων και θα οδηγήσει στην αιώνια ειρήνη. Ταυτόχρονα, εκτιμούσε, ότι η εκπαίδευση είναι η πιο δύσκολη από όλες τις επινοήσεις του ανθρώπου και γι' αυτό πρέπει να ασκείται ως επιστήμη (Παιδαγωγική). Σ' αυτήν την παράδοση βρίσκονται όλες/οι οι παιδαγωγοί και οι εκπαιδευτικοί, που ενέχονται σε εγχειρήματα εκπαίδευσης για την ειρήνη. Αυτή η παράδοση υπάρχει και είναι χρήσιμη στην ανθρωπινή κοινωνία, παρόλο που η άποψη του Καντ, την οποία «κληρονόμησε» από τον Κομένιο και τον Ρουσώ, ότι ο άριστος μορφωμένος άνθρωπος θα έχει και τα χαρακτηριστικά του ηθικού ανθρώπου, που ο ίδιος επαγγελλόταν, αποδείχτηκε πολλές φορές στη Ιστορία (ιδιαίτερα στη Ναζιστική Γερμανία), ότι δεν ισχύει πάντα.

Στις τελευταίες δεκαετίες είναι διεθνείς οργανισμοί, όπως ο ΟΗΕ, η UNESCO και η UNICEF, καθώς επίσης πολλές Ενώσεις πολιτών σε όλο τον κόσμο, που αναδεικνύουν την ανάγκη μιας πολιτικής ειρηνικής διευθέτησης οποιουδήποτε είδους συγκρούσεων, και προωθούν για την επίτευξη αυτού του σκοπού κατάλληλα προγράμματα εκπαίδευσης. Αγωγή Ειρήνης ή Εκπαίδευση για την Ειρήνη αποκαλούνται συνήθως όσα προγράμματα αναφέρονται στον τρόπο προώθησης του σκοπού αυτού.

Στο ίδιο πεδίο συναντούμε και τον όρο Παιδαγωγική της Ειρήνης, ο οποίος εννοεί τη φιλοσοφία και τη λογική, που αποτελούν το θεμέλιο και το πλαίσιο του εκάστοτε εγχειρήματος εκπαίδευσης για την ειρήνη. Κι επειδή δεν υπάρχει μία Παιδαγωγική αλλά πολλές, γι' αυτό και τα εγχειρήματα αγωγής και εκπαίδευσης διαφέρουν μεταξύ τους. Έτσι, στην Παιδαγωγική Μοντεσσόρι, η αγωγή ειρήνης είναι συστατικό στοιχείο της από την αρχή και περιγράφεται με σαφήνεια, ενώ σε άλλα παιδαγωγικά μοντέλα προκύπτει από τις βασικές παιδαγωγικές αρχές τους και επιτελείται σε εφαρμογή αυτών των παιδαγωγικών αρχών.

Διαφοροποιήσεις στα προγράμματα εκπαίδευσης για την ειρήνη οφείλονται επίσης στο διαφορετικό ορισμό της, που υιοθετείται κάθε φορά: είναι αγωγή/εκπαίδευση ενάντια στον πόλεμο ή (είναι) αγωγή/εκπαίδευση για ειρηνική διευθέτηση συγκρούσεων ακόμη και μόνο στο πλαίσιο μιας μικρής ομάδας, όπως είναι μια σχολική τάξη (με απώτερο σκοπό να γίνει αυτονόητη

συμπεριφορά των μαθητών/ριών τόσο έξω από το σχολείο όσο και στη ζωή τους αργότερα); Βέβαια, το ένα δεν αποκλείει το άλλο, αντίθετα, βρίσκονται σε απόλυτη σχέση μεταξύ τους, όταν η εκπαίδευση για την ειρήνη επιτελείται ως ολοκληρωμένο πρόγραμμα. Τι είναι, όμως, αυτό, που μαθαίνεται και καλλιεργείται στην εκπαίδευση για την ειρήνη;

Εκπαίδευση για την ειρήνη και νεανική βία

Η νεανική βία απασχολεί έντονα την ελληνική κοινωνία σήμερα, με πολλά στοιχεία υπερβολής και κυρίως με πολλές προτάσεις αντιμετώπισης της, που γίνονται αγνοώντας ή αδιαφορώντας για τα σχετικά αποτελέσματα των επιστημονικών ερευνών. Χρήσιμη είναι κι εδώ η υπενθύμιση, ότι, όταν ο Καντ έγραφε για την υπέρτατη σημασία της Παιδαγωγικής, το έκανε αναφέροντας στην αμέσως προηγούμενη πρόταση, πως το δυσκολότερο έργο σε μια χώρα είναι η διακυβέρνηση της, και συνέχιζε γράφοντας «αλλά πιο δύσκολο ακόμη» είναι εκείνο της διαπαιδαγώγησης των ανθρώπων και γι' αυτό πρέπει να ασκείται ως επιστήμη. Σε σχέση με αυτό, εντυπωσιάζει στη δημόσια ενασχόληση με τη νεανική βία η άγνοια των πολλών και διαφορετικών μορφών της (όπως είναι το μπούλινγκ, ο χουλιγκανισμός, και ο βανδαλισμός, αλλά και εκείνες που παρά τη μεγάλη σημασία και την ευρεία διάδοσή τους δεν έχουν περάσει στην ελληνική γλώσσα,

όπως είναι το mobbing και το happy slapping). Αυτό έχει ως αποτέλεσμα στις μεν περιπτώσεις, που δεν είναι εύκολα αναγνωρίσιμες (mobbing) να μην υπάρχει καμιά πρόνοια πρόληψης ή/και αντιμετώπισης τους, στις δε περιπτώσεις, που είναι εμφανώς βίαιες και υποπίπτουν στην αντίληψη των ενηλίκων να αντιμετωπίζονται με πειθαρχικά και αστυνομικά μέτρα αγνοώντας πλήρως την αναγκαία παιδαγωγική διαχείριση τους. Στο πλαίσιο της Εκπαίδευσης για την Ειρήνη έχει ήδη συσσωρευτεί ένας τεράστιος πλούτος γνώσεων και πρακτικών, που κάνουν δυνατή την πρόληψη της βίας στις διενέξεις των νέων και την παιδαγωγικά ορθή διαχείριση των περιπτώσεων βίαιων συγκρούσεων, που είναι η μοναδική με μακροχρόνια θετικά αποτελέσματα.

Συμπέρασμα: Αποτελεί κοινωνική ανάγκη, να δοθεί περισσότερη προσοχή και περισσότερος χρόνος στην Εκπαίδευση για την ειρήνη. Στις/ους εκπαιδευτικούς έχει ανατεθεί αυτό το έργο ήδη από την εποχή του Κομένιους και μπορούν να το φέρουν σε πέρας μόνον όταν διδάσκουν σε συνθήκες παιδαγωγικής ελευθερίας, με γνώμονα αποκλειστικά τα ευρήματα της επιστήμης, τις εμπειρίες τους στη σχολική πράξη και τη δική τους παιδαγωγική ευθύνη.

Γιώργος Τσιάκαλος,
Ομότιμος καθηγητής της
Παιδαγωγικής Σχολής στο ΑΠΘ

ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΛΕΓΕΣΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Όταν διάβασα το ποίημα «Αν θέλεις να λέγεται άνθρωπος», μου δημιουργήθηκαν πολλές σκέψεις και συναισθήματα για τη δική μου στάση ως «άνθρωπος» στην κοινωνία μας. Το ποίημα μας μιλάει για τη διεκδίκηση της ειρήνης και του δίκιου, για τον προσωπικό μας πόλεμο, τη στάση μας ως ενεργοί πολίτες σε καίρια ζητήματα. Ο ποιητής με βαθιά πίστη στον Άνθρωπο μας παροτρύνει να μην σταματάμε ποτέ, να πολεμάμε, να μην υποχωρούμε.

Σκέφτηκα, λοιπόν, διαβάζοντας το ποίημα, ότι δεν έχω πολεμήσει ποτέ μου στη ζωή, δεν έχω βρεθεί ποτέ σε πεδίο μάχης. Συνειδητοποίησα όμως, ότι δεν χρειάζεται να πάω στον πόλεμο για να λέω ότι καθημερινά περνάω μία κόλαση πολεμώντας για την πατρίδα μου. Κάθε μέρα όμως χρειάζεται να πολεμώ τις αδικίες της ζωής που υπάρχουν και αυτό με έκανε χαρούμενη και ικανοποιημένη. Γιατί και εγώ, ένας απλός πολίτης, ένας νέος με όνειρα, κάθε μέρα πολεμώ και μπορεί να μην το κάνω με σφαίρες και όπλα, πολεμώ όμως και παλεύω γι' αυτά τα οποία είναι σημαντικά για εμένα, γι' αυτά που αξίζουν. Ακόμα και η πιο μικρή πράξη αντίστασης μετράει, ακόμα και μία μόνο λέξη που θα πω για να υπερασπιστώ τα πιστεύω μου και τα δικαιώματα των συνανθρώπων μου έχει τεράστιο βάρος. Κι όταν μερικές φορές δεν αντιστέκομαι, υποχωρώ, νιώθω μετά μέσα μου την αδικία να με γεμίζει, τη θλίψη και τον θυμό επειδή δεν αντιστάθηκα. Γι' αυτό τον λόγο προσπαθώ να πολεμώ, να πα-

λεύω και να αντιστέκομαι, γιατί τα πιστεύω μου είναι σημαντικά και αξίζει να τα υπερασπιστώ για το συλλογικό συμφέρον.

Ψάχνοντας τη ζωή του ποιητή στο διαδίκτυο σταμάτησα σ' ένα άλλο ποίημά του, που ο Λειβαδίτης μας εξηγεί τους λόγους για τους οποίους πρέπει να πολεμάμε. Κρατώ στον νου και την καρδιά στίχους που πάντα θα μας νοσηματοδοτούν και θα μας δείχνουν τον δρόμο που θα έπρεπε να πορευόμαστε:

Φοίβη Κουσαρίδου, Α'1

*Ναὶ ἀγαπημένη μου,
ἐμεῖς γι' αὐτὰ τὰ λίγα κι ἀπλὰ πράγματα
πολεμᾶμε
γιὰ νὰ μπορούμε νὰ ἔχουμε μία πόρτα,
ἐν' ἄστρο, ἓνα σκαμνὶ
ἓνα χαρούμενο δρόμο τὸ πρωὶ
ἓνα ἥρεμο ὄνειρο τὸ βράδι.
Γιὰ νὰ ἔχουμε ἓναν ἔρωτα ποὺ νὰ μὴ
μᾶς τὸν λερώνουν
ἓνα τραγούδι ποὺ νὰ μπορούμε νὰ τρα-
γουδᾶμε...*

Τάσος Λειβαδίτης

Η ΕΙΡΗΝΗ ΕΙΝΑΙ ΕΥΧΗ, Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ο πόλεμος είναι μια από τις πιο καταστροφικές εκφράσεις της ανθρώπινης σύγκρουσης και έχει σοβαρές συνέπειες για τους ανθρώπους, τις κοινωνίες και το περιβάλλον. Οι αιτίες που τον προκαλούν ποικίλουν, καθώς τα αποτελέσματα είναι πάντα δραματικά και βαρύτατα. Ο πόλεμος προκαλεί τραυματικές συνέπειες που πλήττουν γενιές ανθρώπων.

Μία από τις πιο εμφανείς αρνητικές συνέπειες του είναι η απώλεια ανθρώπινων ζωών. Χιλιάδες άνθρωποι, στρατιώτες και αθώοι πολίτες, χάνουν τη ζωή τους κάθε φορά που ξεσπάει πόλεμος. Εκτός από τις άμεσες απώλειες, πολλές φορές τα θύματα είναι και οι οικογένειες αυτών των ανθρώπων, οι οποίες βιώνουν τον πόνο της απώλειας και τον ψυχικό τραυματισμό που τους συνοδεύει για το υπόλοιπο της ζωής τους. Επιπλέον, οι καταστροφές που προκαλεί στις πόλεις και στις υποδομές είναι τεράστιες. Σχολεία, νοσοκομεία, σπίτια και εργοστάσια καταστρέφονται, προκαλώντας σοβαρές ελλείψεις σε βασικά αγαθά και υπηρεσίες. Αυτό επηρεάζει ανασταλτικά την καθημερινή ζωή των ανθρώπων και καθιστά την επάνοδο και την ανασυγκρότηση δύσκολες και χρονοβόρες διαδικασίες. Η οικονομία, επίσης, πλήττεται σοβαρά, με την ανεργία να εκτοξεύεται και την παραγωγή να συρρικνώνεται.

Ο πόλεμος δεν επηρεάζει μόνο το παρόν, αλλά και το μέλλον, αφήνοντας έντονο ψυχικό αποτύπωμα. Τα παιδιά που μεγαλώνουν σε περιοχές πολέμου υφίστανται τραύματα και κακουχίες που τους ακολουθούν σε όλη τους τη ζωή. Η ανασφάλεια και η βία δημιουργούν κλίμα φόβου και απομόνωσης, ενώ πολλοί άνθρωποι, κυρίως πρόσφυγες και εκτοπισμένα άτομα, αντιμετωπίζουν εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες επιβίωσης. Το αδιέξοδο επιτείνεται από τη στάση αδιαφορίας της κοινωνίας, καθώς ο πόλεμος είναι μακριά από το «σπίτι» τους και άρα «δεν τους αφορά».

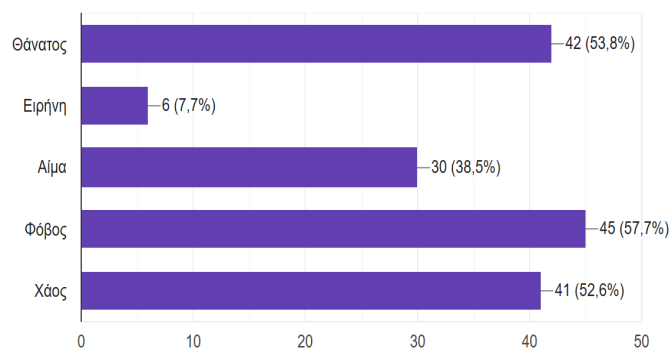
Από την άλλη πλευρά, η ειρήνη προσφέρει μια εντελώς διαφορετική πραγματικότητα, γεμάτη ευκαιρίες και θετικά αποτελέσματα για όλους. Όταν επικρατεί ειρήνη, οι άνθρωποι μπορούν να ζήσουν σε ένα περιβάλλον ασφάλειας και σταθερότητας. Μπορούν να αφιερωθούν στην εκπαίδευση, την εργασία και την οικοδόμηση μιας καλύτερης ζωής. Η ειρηνική συνύπαρξη ενισχύει την κοινωνική συνοχή και βοηθά στη δημιουργία ισχυρών θεσμών που υποστηρίζουν τη δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δικαιοσύνη. Η ειρήνη προάγει την οικονομική ανάπτυξη. Για παράδειγμα, όταν οι χώρες ζουν σε ένα κλίμα σταθερότητας, οι επιχειρήσεις αναπτύσσονται,

οι επενδύσεις αυξάνονται και η παραγωγή ενισχύεται. Η οικονομική ευημερία δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας και μειώνει την ανισότητα. Επιπρόσθετα, η ειρήνη διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των κρατών, ενισχύοντας τη διεθνή αλληλεγγύη, την ανθρωπιστική βοήθεια και την επιστημονική πρόοδο. Τέλος, η ειρήνη συμβάλλει στην προστασία του περιβάλλοντος, καθώς όταν δεν υπάρχουν συγκρούσεις οι φυσικοί πόροι μπορούν να χρησιμοποιηθούν με βιώσιμο τρόπο και να προστατευτεί το οικοσύστημα.

Ο πόλεμος φέρνει μόνο πόνο. Ο πόλεμος δεν εξευγενίζει τους ανθρώπους, τους μετατρέπει σε σκυλιά. Δηλητηριάζει την ψυχή. Ανακαλώ τα σοφά λόγια του Γερμανού φιλόσοφου Κάντ και αναρωτιέμαι η ίδια: «Θα πειστεί κάποτε το χοντροκέφαλο ανθρώπινο γένος ότι μεγαλύτερη μωρία και συμφορά από τον πόλεμο δεν υπάρχει, και από τα παθήματα του θα διδαχθεί κάποτε ότι πρέπει να τον καταργήσει, σαν υπερβολικά οδυνηρό και ακριβό τρόπο για επίλυση διαφορών;»

Μαριάννα Μαυροματόπουλου, Α'1

Τα τύμπανα του πολέμου χτυπούν. Ποια λέξη σας έρχεται στον νου; (Απαντούν οι μαθητές/-τριες του 2^{ου} ΓΕΛ Θέρμης)

Σκάναρε τον κωδικό QR για να πά-
ρεις και εσύ μέρος στην έρευνά μας!!

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΜΕΤΡΑΕΙ

Πόσες φορές μας έχουν πει ή έχουμε πει αυτή τη φράση στην ενήλικη ζωή μας; Πόσες φορές έχουμε απογοητευτεί, επειδή το αποτέλεσμα δεν ήταν αυτό που θέλαμε ή τα έχουμε παρατήσει πριν καν ξεκινήσουμε; Η προσπάθεια, ατομική και συλλογική, είναι το νόημα για να ζούμε...

Η προσπάθεια μετράει, όντως. Κι αυτή τη μικρή φράση είναι καλό να τη μαθαίνουν τα παιδιά από την πολύ μικρή τους ηλικία, να έχουν πίστη στις δυνάμεις τους και να προχωρούν έτσι στη ζωή, ακόμη και αν δεν επιτυγχάνεται πάντα με τον τρόπο που θα θέλαμε. Δυστυχώς στην εκπαίδευση και ειδικά στο Λύκειο η προσπάθεια συνδέεται με την έννοια της αποτυχίας ή επιτυχίας στις πανελλαδικές εξετάσεις, οι οποίες προβάλλονται ως ο «κανόνας». Το γεγονός αυτό δημιουργεί άγχος, έντονη απογοητεύσεις και κυρίως ρίχνει την αυτοπέποιθηση μας. Η προσπάθεια, μικρή ή μεγάλη, πάντα αφήνει κάτι, από το οποίο βγαίνουμε κερδισμένοι...

Η σημασία της τεράστια σε ατομικό επίπεδο. Κάθε προσπάθεια διαπлатύνει τον νου και ανοίγει νέους ορίζοντες. Ακονίζει την κρίση μας και θωρακίζει την προσωπικότητά μας με ψυχικές αρετές. Θέληση, επιμονή, αποφασιστικότητα, πείσμα, υπομονή είναι σίγουρα τα αποτελέσματα της στον ψυχισμό μας. Η προσπάθεια ειδικά σε δραστηριότητες που αγαπάμε, είναι πηγή έμπνευσης, φαντασίας και δημιουργικότητας, ενώ είναι αυτή που θα αναδείξει την πρωτοβουλία και την υπευθυνότητα. Όλα τα επιτεύγματα, άλλωστε, του ανθρώπου δεν είναι προσπάθεια;

Τα όρια της όμως δεν εξαντλούνται εκεί. Σκεφτείτε! Όλοι οι κοινωνικοί αγώνες και κάθε διεκδίκηση δικαιώματος σ' ένα κόσμο εξουσιαστικό είναι αποτέλεσμα της προσπάθειας. Η συλλογικότητα, η συνεργασία και η κοινωνική συνειδηση είναι οι κοινωνικές αρετές που έρχονται μέσα από την ομαδική προσπάθεια. Γι' αυτό και μια άλλη διάσταση του ρήματος «προσπαθώ» σημαίνει «αγωνίζομαι». Ένας αιώνιος αγώνας για υψηλά ιδανικά, για αξίες... Ένας αγώνας για δημοκρατία, κοινωνική δικαιοσύνη, ειρήνη...

Σε μια εποχή, λοιπόν, που έμφαση δίνεται στην ατομική προσπάθεια, την ατομική κατατάξιση, την ατομική επιβράβευση...μήπως είναι καιρός να επαναπροσδιορίσουμε τη στάση μας και επενδύσουμε στη συλλογική προσπάθεια και πεποίθηση μας να γίνει το

**«όσο ζούμε...θα
π ρ ο σ π α θ ο ύ μ ε»;**

Γιώργος Δουμπάρατζης, Γ'1

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ

Αναρωτιέμαι πόσοι άνθρωποι εγκλωβίζονται στο κλουβί των σκέψεων τους...Πόσοι πάλι φυλακίζουν όσα αισθάνονται...Πόσοι θέλουν να μιλήσουν και δεν μπορούν...Πόσοι είναι δέσμιοι στερεοτύπων και προκαταλήψεων...και πόσοι από την άλλη πορεύονται στον δρόμο της ελευθερίας, πληρώνοντας πολλές φορές το τίμημα της...

Η ελευθερία είναι η αρχή των πάντων. Καμία κοινωνία δεν μπορεί να βιώνει Ειρήνη, αν δεν γεύεται την Ελευθερία. Καμία τη Δημοκρατία, αν δεν έχει κατοχυρώσει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Καμία την ελεύθερη Παιδεία, αν δεν έχει διασφαλίσει την πνευματική ελευθερία...και προφανώς κανένας μας δεν είναι ελεύθερος, όταν βιώνει τον φόβο και την καταπίεση.

Η ιστορία μας είναι γεμάτη παραδείγματα ανθρώπων που θυσιάστηκαν για την Ελευθερία. Η λογοτεχνία εμπνέεται από τον αγώνα του ανθρώπου για την κατάκτηση της, το θέατρο και ο κινηματογράφος την εξυμνούν ως ιδανικό, αξία, αντίληψη. Στόχος είναι να μας διαφωτίσουν ως κοινωνία, να μας ευαισθητοποιήσουν να νικήσουμε τον φόβο, το άγχος, την πίεση και να κατανοήσουμε ότι μόνο ελεύθερος ο άνθρωπος που βαδίζει μπροστά μπορεί να ευτυχήσει...

Βιβή Δημουλά, Γ'1

Μικρόκοσμος

Και να, τι θέλω τώρα να σας πω
Μες στις Ινδίες μέσα στην πόλη της Καλκούτας,
φράξαν το δρόμο σ' έναν άνθρωπο.
Αλυσοδέσαν έναν άνθρωπο κει που εβάρδιζε.
Να το λοιπόν γιατί δεν καταδέχομαι
να υψώσω το κεφάλι στ' αστροφώτιστα διαστήματα.
Θα πείτε, τ' άστρα είναι μακριά
κι η γη μας τόση δα μικρή.
Ε, το λοιπόν, ο,τι και να είναι τ' άστρα,
εγώ τη γλώσσα μου τους βγάζω.
Για μένα, το λοιπόν, το πιο εκπληκτικό,
πιο επιβλητικό, πιο μυστηριακό και πιο μεγάλο,
είναι ένας άνθρωπος που τονμποδίζουν να βαδίζει.
Είναι ένας άνθρωπος που τον αλυσοδένουνε.

Ναζίμ Χικμέτ

ΖΩ ΜΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΣΗΜΑΙΝΕΙ...

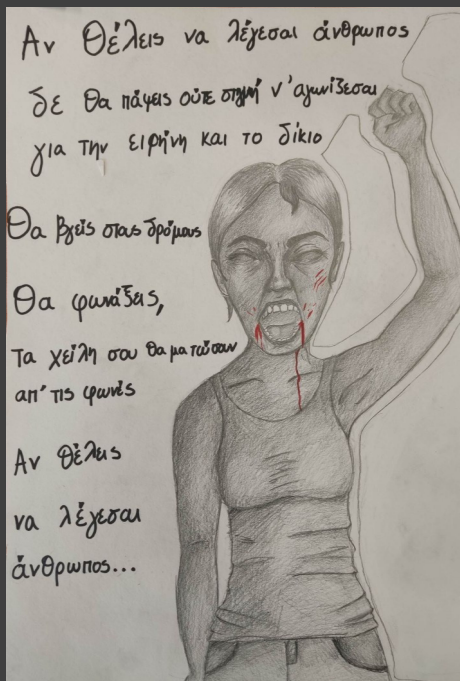
Η μη πολιτική στάση

Η αηδία δεν είναι στάση πολιτική
το ξέρω, το 'χω πει τόσες φορές σε
τόσους,

ποτέ δεν οδηγεί στη δράση.

Είναι όμως μια αίσθηση πραγμάτων
σου επιτρέπει με τη γεύση με τη μυρουδιά
να καταλάβεις σε ποιο σημείο βρέθηκες
πού σ' έφεραν οι επιταγές των άλλων
κι οι αρχικές δικές σου συναινέσεις.

Τ. Πατρίκιος

Η δημοκρατία χαρακτηρίζεται από σημαντικά οφέλη που διασφαλίζουν την ελευθερία την ευημερία, και τη συνοχή της κοινωνίας. Αρχικά προάγει την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης επιτρέποντας στους πολίτες να εκφράζονται ελεύθερα και να διαμορφώνουν γνώμη, κάτι που ενισχύει την δυνατότητα λήψης ορθών αποφάσεων. καλλιεργεί την ανάπτυξη της ατομικής και συλλογικής ευθύνης, καθώς κάθε άτομο συμμετέχει ενεργά στη διακυβέρνηση και αναλαμβάνει ευθύνες απέναντι στην κοινωνία. Έτσι, η δυνατότητα συμμετοχής στη διακυβέρνηση διαμορφώνει στους πολίτες τον χώρο να συμμετέχουν στις αποφάσεις που επηρεάζουν τη ζωή τους. Η δημοκρατία παρέχοντας εκπροσώπηση στους πολίτες δίνει φωνή και συμμετοχή στις κρατικές αποφάσεις. Αυτό διασφαλίζει την πολιτική σταθερότητα, καθώς οι πολίτες εμπιστεύονται τους θεσμούς και το σύστημα διακυβέρνησης. Το δημοκρατικό σύστημα στοχεύει στο κοινό καλό, επιδιώκοντας πολιτικές που ωφελούν ολόκληρη την κοινωνία.

Συνάμα, η δημοκρατία προστατεύει καθολικά τα δικαιώματα των πολιτών με έμφαση στην προστασία των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, εξασφαλίζοντας ίσα δικαιώματα και ευκαιρίες για όλους. Παράλληλα, ενθαρρύνει την ειρηνική εναλλαγή της εξουσίας μέσω εκλογών, επιτρέποντας την ανανέωση της κυβέρνησης χωρίς συγκρούσεις. Το σύστημα της δημοκρατίας υποστηρίζει την ελεύθερη οικονομική δραστηριότητα διευκολύνοντας την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας και την οικονομική ευημερίας των πολιτών. Ο δημοκρατικός τρόπος ζωής προωθεί την εκπαίδευση και τη γνώση επενδύοντας στη μόρφωση των πολιτών και στην εξασφάλιση ισότιμης πρόσβασης σ' αυτήν για όλους, καταπολεμώντας τις ανισότητες Σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα είναι η διασφάλιση της ελευθερίας και της ισότητας σε όλους τους πολίτες.

Στον τομέα της επιστήμης, το δημοκρατικό σύστημα ενθαρρύνει την ανάπτυξη και εξέλιξη των επιστημών, παρέχοντας περιβάλλον με διάλογο για έρευνα και καινοτομία. Τα προβλήματα επιλύονται με συνεννόηση, μια διαδικασία που αποτρέπει τη βία και προάγει την κοινωνική αρμονία. Τέλος, με τη διαφάνεια στη διακυβέρνηση, οι πολίτες έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες, αυξάνοντας την εμπιστοσύνη στους θεσμούς και την αξιοπιστία του κράτους, γιατί επικρατεί αξιοκρατία.

Καταλήγουμε, συνεπώς, στη διαπίστωση ότι «ζω με δημοκρατία, σημαίνει...» διαμορφώνω συνθήκες ισότητας, σέβομαι τους θεσμούς και επενδύω σε μια ηθική και ανθρωπιστική στάση ζωής. Στην εποχή μας, όμως, η δημοκρατία είναι φασματική και σε μεγάλο βαθμό ελλειμματική. Αν θέλουμε να την προασπίσουμε, πρέπει να είμαστε ενεργά και όχι παθητικά υποκείμενα. Η μη συμμετοχή και η αποχή τραυματίζει τη δημοκρατία και τότε ψυχорραγεί...Κι όταν η δημοκρατία ψυχорραγεί, συρρικνώνονται και οι ελευθερίες που μας παρέχει!

*Ομαδική εργασία στην Πολιτική
Παιδεία του τμήματος Α'4*

Refugees' integration:

Humanity lessons from the tiny island of Tilos

Tilos, a small island in the Aegean Sea, has proved to be capable of showing compassion and understanding to refugees comparing to bigger islands and even entire countries.

As the number of refugees in Europe continues to increase rapidly mostly due to civil conflicts, Tilos has emerged as a beacon of hope for refugees seeking asylum in other European countries. Unlike many regions that struggle with the influx of refugees, Tilos is eager to help the people whose lives have been basically ruined overnight. It has implemented a unique approach to integration that focuses on community involvement and sustainable development. Consequently the refugees have found work having their basic needs met in the camp that is located in the middle of the island's port where tourists taste local dishes in crowded taverns. They also receive a respectable allowance by the government which further assists their financial situation. Finally, their children are able to attend school which ensures a promising future for them.

The islanders have embraced them not merely as newcomers but as vital contributors to their community. They see them as a blessing since the island has struggled to build up its population for dec-

ades. If the refugees become permanent residents of the island, they will help with its depopulation.. Additionally, the locals wish to found a dairy factory to minimize their financial dependence on tourism allowing the refugees to provide the necessary manpower for the dairy business. This initiative will empower them to become self-sufficient by gaining skills and actively participate in the local community.

Tilos' welcoming attitude has fostered a strong sense of belonging among refugees letting them feel valued and supported as they navigate their new lives. To the refugee problem across the entire world, Tilos has a rather simple solution of seeing the humanity in refugees and supporting them without being judgmental until they can get back on their feet serving as an inspirational model for other communities facing similar challenges. By prioritizing inclusion and mutual respect, the island demonstrates that refugees can successfully integrate into society benefiting both themselves and their host communities. The experience of Tilos emphasizes the significance of compassionate policies and collaborative efforts in response to the global refugee crisis

Maria-Eleni Voutsoukaki, A'3

Όλβιος όστις ιστορίας έσχεν μάθησιν

Η ιστορία είναι ανθρωπιστική και κοινωνική επιστήμη, αφού ασχολείται διαχρονικά με τον άνθρωπο και την κοινωνία. Διαχρονικό είναι επίσης και το ερώτημα αν η ιστορία επαναλαμβάνεται ή όχι και γενικότερα ποια είναι εν γένει η χρησιμότητα της ιστορίας; Άποψή μου είναι πως η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται, αφού όλα τα γεγονότα και τα ιστορικά φαινόμενα είναι αυτοτελή και μοναδικά. Αυτό πρακτικά σημαίνει πως αντίθετα με το τί συμβαίνει στις φυσικές επιστήμες, στην ιστορία ακόμη και τα ίδια αίτια δεν θα οδηγήσουν αναπόφευκτα στα ίδια αποτελέσματα, αφού στην ιστορική πορεία και εξέλιξη συμπαράτουν και άλλοι παράγοντες, όπως π.χ. ο παράγοντας τύχη. Αυτό που οι περισσότεροι άνθρωποι αντιλαμβάνονται ως επανάληψη στην πορεία της ιστορίας, δεν είναι τα γεγονότα, αλλά αντιλήψεις και συμπεριφορές που παρουσιάζουν μια σταθερότητα, όπως π.χ. η επιδίωξη της παγκόσμιας κυριαρχίας από τη μεριά των Μεγάλων Δυνάμεων, ο οικονομικός ανταγωνισμός, τα εθνικιστικά αισθήματα, η μισαλλοδοξία και ο φανατισμός. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η ύπαρξή τους οδηγεί πάντα στα ίδια αποτελέσματα. Ένα σχετικό παράδειγμα αποτελεί η συζήτηση για τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Δεν είναι λίγοι οι ιστορικοί που υποστηρίζουν ότι ο Μεγάλος Πόλεμος θα μπορούσε να ξεσπάσει το 1908, όταν η Αυστροουγγαρία προσάρτησε την περιοχή της Βοσνίας. Ωστόσο, αυτό δεν έγινε και ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος ξέσπασε τελικά το 1914, με αφορμή τη δολοφονία, μετά από μια σειρά περίεργων γεγονότων, του διαδόχου της Αυστροουγγαρίας Φραγκίσκου Φερδινάνδου στο Σεράγεβο από έναν νεαρό Σέρβο εθνικιστή, τον Γκαμπρίλο Πρίντσιπ.

Έχω τη γνώμη πως η μελέτη της ιστορίας είναι πολύτιμη και χρήσιμη για κάθε άνθρωπο, αφού η γνώση του παρελθόντος μας δίνει τη δυνατότητα να εξάγουμε χρήσιμα συμπεράσματα που αφορούν το παρόν και το μέλλον. Όχι, όπως υποστήριξα, με τη μορφή της επανάληψης των ιστορικών φαινομένων, αλλά με τη διάγνωση κάποιων παραγόντων και συμπεριφορών που διαχρονικά επαναλαμβάνονται και θα μπορούσαν ενδεχομένως να προκαλέσουν παρόμοιες ιστορικές εξελίξεις. Για παράδειγμα, οι εξελίξεις σήμερα στη Μέση Ανατολή μπορούν να κατανοηθούν ευκολότερα από όσους γνωρίζουν το ιστορικό παρελθόν

της περιοχής.

Επιπρόσθετα, η μελέτη της ιστορίας βοηθά τον άνθρωπο να αναπτύξει την κριτική του σκέψη και να αναπτύσσει περισσότερες αντιστάσεις απέναντι στις κάθε φορά πολιτικές ορθότητες και σκοπιμότητες. Οι άνθρωποι που μελετούν συστηματικά την ιστορία μπορούν να αντιληφθούν πόσο πολύπλοκα είναι τα ιστορικά φαινόμενα, πως τα ίδια γεγονότα μπορούν να προσληφθούν διαφορετικά από διαφορετικούς λαούς ανά τους αιώνες. Αντιλαμβάνονται έτσι ότι τελικά η ιστορία είναι η προβολή στο παρελθόν των ερωτημάτων που αντιμετωπίζουν στο σήμερα οι άνθρωποι και οι κοινωνίες. Με τον τρόπο αυτό η μελέτη της ιστορίας παρέχει στους ανθρώπους όχι μόνο γνώσεις, αλλά κυρίως τους οπλίζει με κριτική σκέψη και νηφαλιότητα, αφού αντιλαμβάνονται ότι ο ρόλος της ιστορίας δεν είναι να δικάζει ανθρώπους και συμπεριφορές, αλλά να ανασυνθέτει τα γεγονότα σε μια προσπάθεια να ερμηνεύσει τα αίτια και τα αποτελέσματα που αυτά παρήγαγαν. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται ο σπουδαιότερος, κατά τη γνώμη μου, στόχος της ιστορίας, δηλαδή μια βαθιά ανθρωπιστική παιδεία και καλλιέργεια που συντελεί στη δημιουργία υπεύθυνων και ώριμων πολιτών.

Ιάκωβος Δ. Μιχαηλίδης,

Καθηγητής Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Το κουτί της Πανδώρας

Κι αν υπήρξαμε μωρόπιστοι
άνθρωποι και κουτοί
(πρώτος εγώ)
πάντως είμαι σε θέση σήμερα
να βεβαιώσω
πως και κουτί
(ν' ανήκει στην Πανδώρα)
ακόμη δεν υπήρχε!

Ν. Εγγονόπουλος

Η ΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ, Η ΕΛΠΙΔΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν θεμελιώδεις ελευθερίες που ανήκουν σε κάθε άτομο ανεξαρτήτως φυλής, φύλου, θρησκείας, εθνικότητας. Τα δικαιώματα αυτά είναι αναφαίρετα και θα έπρεπε να είναι αυτονόητα για όλους μας. Προάγουν την αξιοπρέπεια, την ισότητα και αποτελούν τη βάση για μία δίκαιη κοινωνία, που όλοι χαίρονται και ζουν ισότιμα.

Τα χρόνια που οι άνθρωποι έχουν πρόσβαση στα δικαιώματα είναι λιγότερα από αυτά που οι κοινωνίες τα στερούνταν. Κάθε αναγνώριση μιας ελευθερίας, ήταν και μια κατάκτηση. **ΑΙΜΑΤΗΡΗ**. Όλος ο 20ος αι. σημάδεύεται από ειρηνικές και μη επαναστάσεις, με κύρια πρόθεση αφενός την εξίσωση, την ίση, δηλαδή, μεταχείριση αποκλεισμένων κοινωνικών ομάδων, αφετέρου τον εκδημοκρατισμό των θεσμών. Η καθιέρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ξεκίνησε επίσημα και συνταγματικά με τη λήξη του φονικού Β' Παγκοσμίου Πολέμου, με τη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου το 1948 από τον Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών. Στη Διακήρυξη περιλαμβάνονται βασικές αρχές: το δικαίωμα στη ζωή, στην ελευθερία έκφρασης, της προστασίας από βασανιστήρια και τις ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση.

Δυστυχώς, όμως, οι περισσότερες διακηρύξεις περί προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι στα χαρτιά. Καθημερινά οι ελευθερίες εκατομμυρίων συνανθρώπων μας παραβιάζονται ωμά και στυγνά. Φτώχεια, βία, πόλεμος, εγκληματικότητα, ανισότητες, περιθωριοποίηση και κόσμοι δύο «ταχυτήτων» είναι φαινόμενα που δείχνει πόσο έχουμε αποτύχει η ανθρωπότητα να αναγνωρίσουμε την **ΙΣΟΤΗΤΑ**. Δυτικές χώρες που απολαμβάνουν ποιότητα ζωής, τεχνολογικά αγαθά, ελευθερίες, μόρφωση και από την άλλη «ένας άλλος κόσμος».

Τρέπει να πάψουμε να εθελουφλούμε και να μην αναγνωρίζουμε το πρόβλημα, στο οποίο και εμείς φέρουμε ευθύνη με την απάθεια μας και τον εφησυχασμό. Απαιτείται παγκόσμια συνεργασία και αγώνας ενάντια σε ό, τιδήποτε και οποιονδήποτε καταδυναστεύει την ελευθερία μας. Η παιδεία είναι το κεφάλαιο. Παιδεία ανθρωποκεντρική που καλλιεργεί τον αυτοσεβασμό και τον σεβασμό στον συνάνθρωπο...που οικοδομεί και μεταγγίζει πανανθρώπινες αξίες...που σμιλεύει ψυχές που φωτίζονται από το δίκιο. Η υποστήριξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι ηθική μας δέσμευση, αλλά και υποχρέωση για μια ειρηνική κοινωνία. Γιατί ο κόσμος μπορεί να γίνει όμορφος, μόνο αν υπάρχει

ΨΩΜΙ - ΠΑΙΔΕΙΑ- ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ιωάννα Αναστάση, Α'2

Είναι γνωστό πως η ιστορική γνώση αποτελεί θεμέλιο για την κατανόηση της σημερινής κοινωνίας και είναι απαραίτητη για όλους μας. Η ιστορία είναι ένα χρήσιμο εργαλείο, το οποίο μας βοηθάει να ερμηνεύσουμε τα σύγχρονα γεγονότα και να αποφύγουμε τα λάθη του παρελθόντος. Αναλυτικότερα, μέσα από τις ιστορικές γνώσεις καλλιεργείται η ικανότητα της κριτικής και συνθετικής σκέψης. Αυτό καθιστά ευκολότερο να κατανοήσουμε το πως αντιδρούσαν οι κοινωνίες σε πολέμους και οικονομικές ή πολιτικές κρίσεις. Παράλληλα, η μάθηση ιστορικών γεγονότων παρέχει ηθικά διδάγματα και πρότυπα ηγεσίας, αντίστασης και αλληλεγγύης. Με αυτόν τον τρόπο, μαθαίνουμε να αναγνωρίζουμε τους ικανούς ηγέτες και να αντιστεκόμαστε στην αναξιοκρατία.

Ωστόσο, αδιαμφισβήτητα, η διδασκαλία της ιστορίας στο εκπαιδευτικό μας σύστημα χρειάζεται επαναπροσέγγιση. Η ιστορία -όπως προσεγγίζεται και διδάσκεται- στοχεύει στη στεία γνώση, με σκοπό να δημιουργήσει εθνικιστές μαθητές - «παπαγάλους», και όχι κριτικά σκεπτόμενους νέους. Χαρακτηριστικό γεγονός προς αυτόν τον σκοπό, αποτελεί η αποσπασματική γνώση των βιβλίων της ιστορίας στα σχολεία, αφού παρουσιάζουν συγκεκριμένα τμήματα των γεγονότων, προς όφελος πάντα του έθνους. Η κριτική ανασκόπηση ιστορικών γεγονότων και ο σχηματισμός καθολικών ιστορικών συμπερασμάτων δεν είναι σίγουρα προτεραιότητα. Έτσι, τα παιδιά από μικρή ηλικία μαθαίνουν να αποστηθίζουν την ιστορία, με απόρροια να μη γνωρίζουν βασικά στοιχεία και να γίνονται ως αυριανοί πολίτες έρμαιο των πολιτικών συμφερόντων. Εξάλλου ο ανίστορητος πολίτης είναι και πολιτικά αναλφάβητος. Όπως είχα ακούσει από μια σπουδαία καθηγήτρια: «Η πολιτική δεν αφορά αποκλειστικά ζητήματα της Βουλής και δεν συναντάται μόνο εκεί. Πολιτική είναι ο τρόπος ζωής μας. Πολιτική είναι διάλογος, προσωπικότητα και συμπεριφορά. Καθορίζει τις σχέσεις μας με τους συνανθρώπους μας και είναι σημαντικό στοιχείο ενός καλλιεργημένου ανθρώπου». Η ιστορία ως αντικείμενο επισημονικό συμβάλλει καθοριστικά στην πολιτική μας ενεργοποίηση. Ποια ιστορία είναι όμως πάντα το ζητούμενο...

Βιβλιογραφία:
«Η φάρμα των ζώων»
«1984»

Χριστίνα Χριστοφόρου, Γ1
Κωνσταντίνα Τσέκα, Γ1

Η ΣΟΦΗ ΣΟΛ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΝΑΖΙΣΜΟ

ΟΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΤΟΥ
ΛΕΥΚΟΥ ΡΟΔΟΥ
ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ
ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ...

Στη ναζιστική Γερμανία κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ο λαός ζούσε υπό ένα απολυταρχικό καθεστώς που καταπίεζε την ελευθερία λόγου και βούλησης. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, το 1942, δημιουργήθηκε η φοιτητική αντιστασιακή οργάνωση «Λευκό Ρόδο» από τη Σόφι Σολ, τον αδερφό της Χανς και άλλους φοιτητές του Πανεπιστημίου του Μονάχου, με σκοπό να αφυπνίσουν τον γερμανικό λαό ενάντια στο καθεστώς του Χίτλερ. Η δράση της οργάνωσης περιλάμβανε τη συγγραφή και διανομή προκηρύξεων που προωθούσαν αντιφασιστικές ιδέες και καλούσαν σε ειρηνική αντίσταση.

Κατά την έκτη και τελευταία προσπάθεια διανομής προκηρύξεων στο πανεπιστήμιο, η Σόφι και ο Χανς συνελήφθησαν από τις αρχές και οδηγήθηκαν στα γραφεία της Γκεστάπο για ανάκριση. Παρά τις πιέσεις, η Σόφι αρχικά αρνήθηκε τις κατηγορίες, αλλά αργότερα παραδέχθηκε τη συμμετοχή της, δηλώνοντας περήφανη και αμετανόητη. Ο ανακριτής προσπάθησε να την πείσει να προδώσει τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας για να σωθεί, αλλά η Σόφι αρνήθηκε κατηγορηματικά, επιμένοντας να υπερασπιστεί τις αξίες και τα ιδανικά της.

Η δίκη τους ήταν στημένη και πραγματοποιήθηκε χωρίς ουσιαστική υπεράσπιση. Η Σόφι, ο Χανς και ένας καθηγητής τους καταδικάστηκαν σε θάνατο για εσχάτη προδοσία και εκτελέστηκαν με συνοπτικές διαδικασίες. Η θυσία τους αποτελεί μέχρι σήμερα σύμβολο θάρρους, αντίστασης και ηθικής ακεραιότητας ενάντια στην τυραννία.

Όσο διαδραματίζονται όλα αυτά τα γεγονότα προβάλλεται η κατάσταση στο εσωτερικό της Γερμανίας.

Όλοι ζουν υπό τον φόβο του Χίτλερ και των οπαδών του, χωρίς να έχουν το δικαίωμα να διαφωνήσουν με το καθεστώς και να εκφράσουν τη γνώμη τους. Τα ανθρώπινα δικαιώματα καταπατούνται και ο φασισμός επικρατεί. Η Σόφι Σολ, παρά το νεαρό της ηλικίας της, μάχεται ενάντια του φασισμού και του ναζισμού, δίνοντας την ίδια της τη ζωή για την ελευθερία, την ισότητα, την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τη δημοκρατία.

Η Σόφι Σολ αποτελεί παράδειγμα και για τις σύγχρονες κοινωνίες. Είναι καλό να δρούμε πάντα υπερασπιζόμενοι τα «πιστεύω» μας και υπηρετώντας τα ιδανικά μας. Όπως η Σόφι Σολ αγωνίστηκε, παρόλες τις συνθήκες, για την ελευθερία και την δικαιοσύνη έτσι κι εμείς σήμερα είναι σωστό να αντιστεκόμαστε σε παρόμοιες καταστάσεις και σε τέτοια καθεστώτα.

Χαριτοπούλου Ανδριάνα, Β'2
Διασχολική συνεργασία σπίθας με
2ο ΓΕΛ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑΣ

Κάθε λαός, κάθε άτομο έχει δικαίωμα στα αγαθά του πλανήτη! Ελευθερία λόγου, ελευθερία θρησκευτικής συνείδησης, προστασία του πολίτη απέναντι στην αυθαίρετη βία»

Το Λευκό Ρόδο ήταν μία ολιγάριθμη ομάδα φοιτητών του πανεπιστημίου του Μονάχου. Η ομάδα συσπείρωσε νέους κάθε ιδεολογικής τοποθέτησης και θρησκευματος με στόχο να αφυπνίσει τους συμπολίτες της για τα δεινά που έσπερνε το ναζιστικό καθεστώς. Η οργάνωση δραστηριοποιήθηκε από τον Ιούνιο του 1942 μέχρι τον Φεβρουάριο του 1943. Εξαρθρώθηκε από τη Γκεστάπο και οι νέοι δικάστηκαν σε μια δίκη -παρωδία ενώ έξι από τα περίπου δέκα μέλη της ομάδας απαγχονίστηκαν. Σ' αυτό το σύντομο χρονικό διάστημα το Λευκό Ρόδο εξέδωσε έξι προκηρύξεις αντιπολεμικού και αντιναζιστικού περιεχομένου.

Οι έξι προκηρύξεις του Λευκού Ρόδου, με αναφορές στη Βίβλο, τον Γκαίτε, τον Αριστοτέλη κ.ά. καλούσαν τους Γερμανούς να συνειδητοποιήσουν το απόλυτο κακό το οποίο είχε ενσκήψει ως φονικός ιός στη χώρα και απλωνόταν με βία στην Ευρώπη και να το πολεμήσουν. Οι προκηρύξεις αποτελούν ένα σώμα έξι σύντομων δοκιμίων τα οποία διαπνέονται από φιλελεύθερες ηθικές αξίες, θέτουν θέματα συλλογικής ενοχής και επιχειρηματολογούν υπέρ της συλλογικής δράσης.

Πρόκειται για ένα βιβλίο - σταθμό στην παγκόσμια ιστορία, που πρέπει να περάσει από τα χέρια μας! Δεν είναι τυχαίο ότι οι προκηρύξεις διδάσκονται εδώ και δεκαετίες στα γερμανικά σχολεία.

Ομάδα της ΣΠΙΘΑΣ
(Καραγιαννίδου Σ., Δεδούδη, Καμπουρίδου)

«Σας ρωτώ όμως, αφού το γνωρίζετε, γιατί δεν αντιδράτε, γιατί ανέχεστε να υπαρκάζουν τούτοι οι εξουσιαστές κομμάτι κομμάτι, άλλοτε απροκάλυπτα και άλλοτε ύπουλα, τα δικαιώματά σας, το ένα μετά το άλλο, μέχρι που μια πρωία δε θα απομείνει τίποτα, τίποτε απολύτως»; Όταν όμως ένας άνθρωπος δε βρίσκει πλέον το κουράγιο να διεκδικήσει το δίκιο του, τότε είναι απολύτως βέβαιο πως θα οδηγηθεί στον χαμό».

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ... ΕΙΝΑΙ Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ

Η συντακτική ομάδα της ΣΠΙΘΑΣ (Γ' Ανθρωπιστικών 1) του 2ου ΓΕΛ ΘΕΡΜΗΣ προτείνει να διαβάσετε ένα βιβλίο σταθμό στην κατηγορία της αντιπολεμικής λογοτεχνίας. Ένα βιβλίο που εκπέμπει καθολικά το μήνυμα και συνάμα την ανάγκη για ειρήνη μέσα από το σκληρό βίωμα του πολέμου. Έχει, άραγε, η λογοτεχνία τη δύναμη να αλλάξει τον κόσμο και να μας ευαισθητοποιήσει, να θέσει σε «κίνηση» τη σκέψη μας, διατρανώνοντας τα ιδανικά της ειρήνης, του δίκιου, της δημοκρατίας;

Ο ΑΝΗΦΟΡΟΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ

Ο «Ανήφορος» εκφράζει την αγνότητα του ανθρώπου μετά τη λήξη του καταστροφικού Β' Παγκοσμίου Πολέμου, το μετατραυματικό σοκ μιας κοινωνίας ψυχικά διαλυμένης. Αναδύεται όμως η ελπίδα και η ανάγκη για έναν οικουμενικό αγώνα για την επίτευξη της παγκόσμιας ειρήνης. Είναι να έργο με διαχρονική ισχύ που μας υπενθυμίζει το χρέος μας απέναντι στην ανθρωπότητα, αναγνωρίζοντας ότι αυτό το «χρέος» για να γίνει πράξη προϋποθέτει θυσία, αγώνα, κοινωνική συνείδηση. Και ποιος αγώνας δεν είναι «ανήφορος»; Πόσο μάλλον, όταν πρόκειται για τη διαφύλαξη της ειρήνης, που κάθε άλλο δεδομένη είναι στην εποχή μας...

-Ποιος κίνδυνος;

- Τούτος. Ο νους του ανθρώπου ξετυλίχθηκε πολύ γοργότερα, πολύ εντονότερα από την ψυχή του. [...]Υπάρχει σήμερα έλλειψη ισορροπίας, δυσαρμονία ανάμεσα στη διανοητική και την ηθική εξέλιξη του ανθρώπου. Ο γορίλλας πήρε στα χέρια του τη φωτιά· να ο κίντynos! Άρχισε κιόλας και βάνει φωτιά στον κόσμο ο γορίλλας.

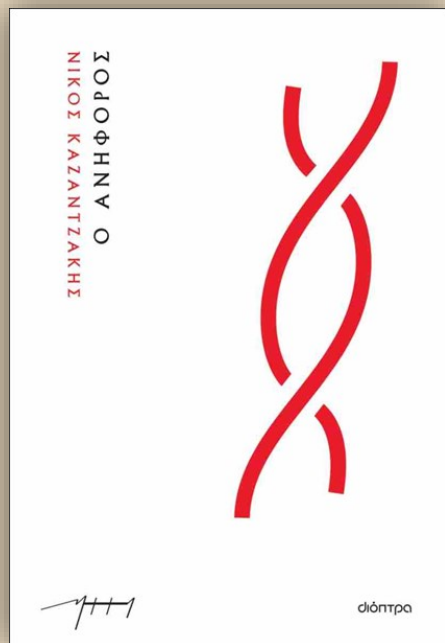
-Πώς μπορούμε να τον σταματήσουμε;

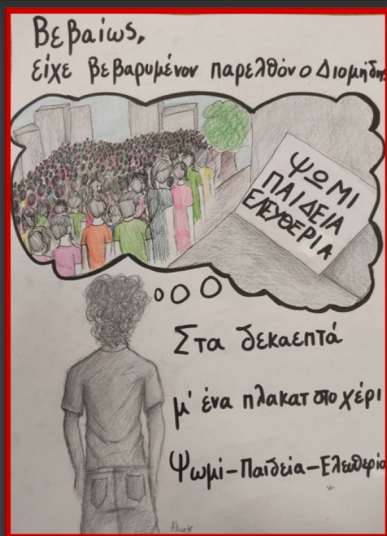
- **Θαρρώ**, μονάχα ένας τρόπος υπάρχει: να επιστρατεύσουμε όλες τις φωτεινές δυνάμεις που υπάρχουν μέσα στον κάθε άνθρωπο και στον κάθε λαό. **Γιατί δεν πρέπει να ξεχνούμε πως ο κόσμος πια αποτελεί έναν τόσο ενιαίο οργανισμό, που δεν μπορεί ένας λαός να σωθεί αν δεν σωθούν όλοι».**

Ο Γορίλλας είναι παντού ανάμεσά μας. Έχουμε χρέος ως κοινωνία να παλέψουμε για τον άνθρωπο και μέσα απ' όλες τις φωτεινές μας δυνάμεις να αγωνιστούμε για την εμπέδωση της ειρήνης και της δημοκρατίας. Τα εγκλήματα του Β' Παγκοσμίου πολέμου δεν πρέπει να επαναληφθούν.

Σπίθα: Δίτσιος Γεώργιος &

Αξάρης Φύλλπος

Η ΣΠΙΘΑ ψάχνει τις δικές της απαντήσεις "σκάβοντας" στα άδυτα της ιστορίας. Επικοινωνήσαμε με κα. Καλφακάκου, Καθηγήτρια στην Πολυτεχνική Σχολή του ΑΠΘ στο τμήμα Πολιτικών Μηχανικών. Δραστηριοποιήθηκε ενεργά στο αντιδικτατορικό φοιτητικό κίνημα. Το 1973 εκλέχτηκε στην επιτροπή Πολυτεχνείου. Ήταν ανάμεσα στους 36 συλληφθέντες στις 17 Νοέμβρη 1973 και κρατήθηκε για ένα μήνα στα υπόγεια της ασφάλειας στη Βαλαωρίτου και στις φυλακές. Ακολουθεί η προφορική της μαρτυρία...

κ. Καλφακάκου, θα θέλαμε να μας πείτε τι σημαίνει για έναν νέο που ονειρεύεται και θέλει να ζήσει ελεύθερος, «Χούντα»; Πώς βίωσε η γενιά σας την περίοδο της Επταετίας;

Η δικτατορία σημαίνει κατάργηση όλων των ελευθεριών και των δικαιωμάτων, των πιο αυτονόητων και στην πιο αυταρχική δημοκρατία.

Στα πρώτα τα πιο σκληρά χρόνια της χούντας, απαγορεύτηκαν τα περισσότερα βιβλία που δεν ήταν εθνικοπατριωτικά, δεν χρειαζόταν να είναι αριστερά για κριθούν επικινδύνα. Το ίδιο έγινε με τα τραγούδια, θεατρικές παραστάσεις, κλπ.

Ξύλο, φυλακές και βασανιστήρια περίμεναν, όσους έγραφαν ένα σύνθημα στον τοίχο, πολύ περισσότεροι αν ήταν αφίσες, μοίρασμα προκηρύξεων, τρικάκια κλπ. Απαγορεύονταν οι «συναθροίσεις», άνω των τριών ατόμων, είτε σε δημόσιο χώρο, είτε σε σπίτια. Καταργήθηκαν τα κόμματα και ο συνδικαλισμός. Στους δήμους, στις πρωτανείες των πανεπιστημίων, στις διοικήσεις των φοιτητικών συλλόγων, που στη δημοκρατία, όλοι ήταν αιρετοί,

διορίστηκαν δοτοί εκλεκτοί της χούντας στις αντίστοιχες θέσεις.

Ό,τι δεν επιτρέπονταν, απαγορεύονταν.

Φυσικά όσοι ήταν χαρακτηρισμένοι ως αριστεροί, μεταξύ τους, Ανδρέας Παπανδρέου, Μίκη Θεοδωράκης και πολλοί άλλοι και άλλες, προληπτικά στάλθηκαν σε φυλακές και εξορίες.

Ο Τσαρουχάς, βουλευτής της ΕΔΑ, δολοφονήθηκε στην ασφάλεια Θεσσαλονίκης το 1968. Και πολλά άλλα.

Ήσασταν στους 36 συλληφθέντες φοιτητές εκείνο τον «ματωμένο» Νοέμβρη. Θα θέλαμε να ακούσουμε την μαρτυρία σας για το τί ακολούθησε;

Στις 16 Νοέμβρη, ακολουθώντας το παράδειγμα της Αθήνας, φοιτητές από όλες τις σχολές, καθώς και μαθητές και άλλοι, συγκεντρώθηκαν και κατέλαβαν το κτίριο της Πολυτεχνικής του ΑΠΘ. Γύρω στις 3.00 το πρωί, μόλις είαμε μάθει για τα τανκς στην Αθήνα, ήρθε έξω από την Πολυτεχνική, τανκς, στρατός με τα όπλα προτεταμένα και

αστυνομία. Γύρω στους τρεις χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες, βγήκαν από τη σχολή με την παρουσία εισαγγελέα, και του τότε πρύτανη Σδράκα, που έκτοτε έμεινα στην ιστορία, ως ο πρύτανης των τανκς. Υπήρξε η διαβεβαίωση πως όλοι θα πάμε ήσυχα στα σπίτια μας.

Φυσικά, αμέσως, μετά υπήρξαν ξυλοδαρμοί και συλλήψεις. Πάνω από 300 στάλθηκαν εκείνο το βράδυ στα κελιά της ασφάλειας, στο τρομερό για τη φήμη του κτίριο της Βαλαωρίτου. Κάποιοι πήγαν σε κελιά αστυνομικών τμημάτων. Την άλλη μέρα έγινε ξεκαθάρισμα. Στην ασφάλεια μείναμε 36, οι πέντε γυναίκες, θεωρούμενοι ως πρωταίτιοι.

Μετά από 20 μέρες, όπου υπήρξαν ξυλοδαρμοί και για κάποιους φάλαγγα. Σταλθήκαμε, οι μισοί, οι πιο νέοι και λιγότερο «επικίνδυνοι», καθώς και οι πέντε γυναίκες στο Μεταγωγών. Οι πιο «επικίνδυνοι» στάλθηκαν στο Γεντί Κουλέ. Περιμέναμε παραπομπή σε δίκη, όταν έγινε αλλαγή φρουράς, τη χούντα του αποτυχημένου Παπαδόπουλου, αντικατέστησε η χούντα ενός σκληρού και μικρονοϊκού στρατιωτικού, αρχηγού της ΕΣΑ, του Ιωαννίδη, γνωστού και ως ο αφανής δικτάτορας. Κηρύχθηκε στρατιωτικός νόμος και μετά λίγες μέρες δόθηκε αμνηστία, μια και θέλανε να ξεφορτωθούν τους άχρηστους φοιτητές που είχαν γεμίσει τα αστυνομικά τμήματα, και τα κρατητήρια της ΕΣΑ, ιδίως στην Αθήνα. Έτσι, απρόσμενα κάναμε Χριστούγεννα στα σπίτια μας.

Στην εποχή σας δεν είχατε κινητά ούτε και μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Πώς καταφέρατε να συσπειρωθείτε και να ενώσετε τις δυνάμεις ενάντια στη Χούντα;

Τα κυλικεία, οι ταβέρνες, κάποια βιβλιοπωλεία που άνοιξαν μετά τη «φιλελευθεροποίηση» της δικτατορίας το 1972, όπως το βιβλιοπωλείο του μεγάλου ποιητή της πόλης μας, Μανόλη Αναγνωστάκη, το καφενείο Γκιγκιλίνης στη Διαγώνιο, Η Δόμνα στην Άνω Πόλη, το θέατρο Άνετον με το Θεατρικό Εργαστήρι, και άλλοι αντίστοιχοι χώροι, βοηθούσαν στη συνάντηση, την επικοινωνία και την όσμωση μεταξύ μας. Μεγάλο ρόλο έπαιξαν οι τοπικοί σύλλογοι, που ξεφύτρωσαν αμέσως μόλις επιτράπηκε η ύπαρξή τους, κυρίως των Κρητών φοιτητών και των Θρακομακεδόνων, όπου γίνονταν παθιασμένες συζητήσεις και αντιπαραθέσεις μεταξύ διαφορετικών απόψεων και πολιτικών κατευθύνσεων, με κοινό στόχο την πτώση της χούντας.

Ποια είναι τα συναισθήματα και οι σκέψεις κάθε Νοέμβρη, όταν γυρνάτε πίσω στον χρόνο και βλέπετε τον εαυτό σας, μια «γυναίκα στον αντιδικτατορικό αγώνα»;

Όλοι και όλες, οι χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες, που συμμετείχαν στην εξέγερση του Πολυτεχνείου, και εδώ στη Θεσσαλονίκη, και ίσως ακόμα περισσότερο στην Αθήνα, νιώθουν τιμή και περηφάνια που ήταν εκεί, εκείνο το βράδυ. Πήραμε διαφορετικές πολιτικές κατευθύνσεις στη διάρκεια των 50 χρόνων. Άλλοι πέτυχαν στη ζωή τους, άλλοι όχι, άλλοι πλούτισαν, κάποιοι στο μεροκάματο, μια ζωή. Οπισθωχωρήσαμε, συμβιβαστήκαμε, κάναμε πράγματα για τα οποία ντρεπόμαστε. Όμως, δεν ξέρω κανέναν που απαρνήθηκε τη συμμετοχή του στο Πολυτεχνείο. Εκείνη τη μαγική στιγμή, αφήσαμε στην άκρη ιδιοτέλειες και φιλοδοξί-

ες και είμασταν έτοιμοι και έτοιμες να θυσιάσουμε για την ελευθερία, για τη δικαιοσύνη, για το κοινό καλό.

Εκείνες τις λίγες μέρες αναδείξαμε τον καλύτερο εαυτό μας, αυτό συμβαίνει κάποιες λίγες φορές στη ζωή ενός ανθρώπου, όταν πρέπει να πει το μεγάλο ΝΑΙ ή το μεγάλο ΟΧΙ, για όλους εμάς μια τέτοια στιγμή ήταν το Πολυτεχνείο.

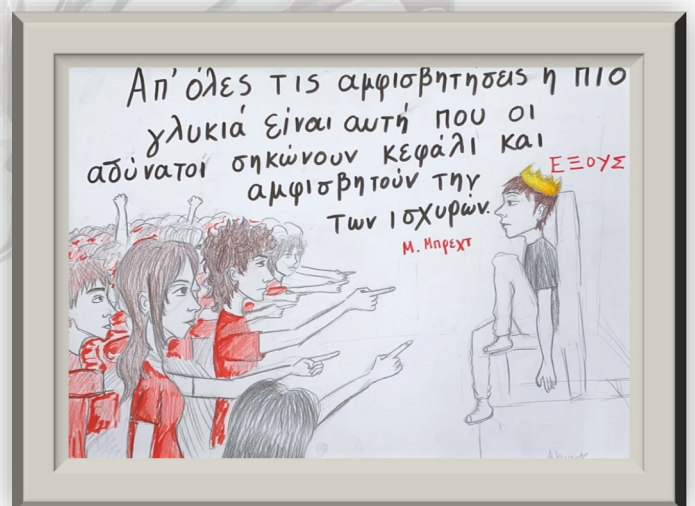
Ειδικά για μας τις γυναίκες, σε μια εποχή που η σκληρή πατριαρχία ήταν μέσα στον πυρήνα της ιδεολογίας της χούντας, αλλά και πιο πριν, κυριαρχούσε στη συντηρητική ελληνική κοινωνία, μετά τη κατοχή, υπήρχε ένα ακόμα διακύβευμα, η ισότητα των δύο φύλων, ο σεβασμός στις γυναίκες ως αυτόνομες προσωπικότητες.

Πετύχαμε πολλά σε ελάχιστες μέρες, σε λίγες ώρες. Αφυπνίστηκαν συνειδήσεις, καταρρίφθηκαν κατεστημένες αντιλήψεις, η προσωπικότητα και τα πιστεύω του μέσου Έλληνα πολίτη, άλλαξαν, από τη στάση, τη γενναιότητα, την ανιδιοτέλεια, την υποταγή του προσωπικού συμφέροντος στο κοινό καλό, την ελπίδα και το όνειρο που τους πρόσφεραν, οι νέοι και νέες που κατέλαβαν το Πολυτεχνείο.

Ποιο είναι, κατά τη γνώμη σας, το σύγχρονο αποτύπωμα του Πολυτεχνείου και ποιο το μήνυμα που θέλετε να στείλετε στη γενιά μας;

Το αποτύπωμα του Πολυτεχνείου είναι η αντίσταση ενάντια στη τυρανία, ο αγώνας για δημοκρατία και ελευθερία, η ανιδιοτέλεια, η αλληλεγγύη. Είναι εν τέλει το σύνθημα, «ΨΩΜΙ - ΠΑΙΔΕΙΑ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», που συγκινεί διαχρονικά και σήμερα είναι πιο επίκαιρο από όλα τα χρόνια της μεταπολίτευσης.

Αν θα είχα να πω κάτι στη νέα γενιά, είναι, βρείτε τα δικά σας λόγια να περιγράψετε τη δυστοπία που ζείτε, να αγωνιστείτε συλλογικά για ένα καλύτερο κόσμο, όπως εσείς τον ονειρεύεστε. Με ψωμί και τριαντάφυλλα. Για μια ζωή με αξιοπρέπεια, με σεβασμό της ιδιωτικότητας αλλά σε συμπίεση με το δημόσιο συμφέρον, με ενσυναίσθηση, με συμπόνια, με σύνθεση της διαφορετικότητας του καθενός, ώστε στον τελικό καμβά του κόσμου που θα φτιάξετε, να χωράνε όλα τα όνειρά σας.

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΛΩΔΙΑΣ...

Όλοι γνωρίζουμε ότι η μουσική παίζει τεράστιο ρόλο στις ζωές μας. Τη στιγμή που γεννιόμαστε ξεκινάει ένα μουσικό ταξίδι, το οποίο μας ακολουθεί όλη μας την ζωή. Από το νανούρισμα που μας τραγουδάει η μητέρα μας, τα παιδικά τραγούδια που μαθαίναμε, τα τραγούδια που ακούγαμε στο ραδιόφωνο μέχρι και τους καλλιτέχνες που ανακαλύπτουμε έως και σήμερα.

Η μαγεία της μουσικής μας εμπνέει και μας νοσηματοδοτεί, μας δίνει δύναμη να αντέχουμε. Η δύναμη της αφοπλιστικής...Αρχικά, ενδυναμώνει τις σχέσεις μας και μας ενώνει. Μέσα από αυτήν ερχόμαστε σε επαφή με πάρα πολλές διαφορετικές προσωπικότητες, γνωρίζουμε τον κόσμο, τις αντιλήψεις τους, τον τρόπο που βλέπουν την κοινωνία. Η μουσική έτσι, λογίζεται και είναι ένα ισχυρό μέσο έκφρασης και επικοινωνίας που ξεπερνά γλωσσικά και πολιτισμικά εμπόδια, αίροντας τα τείχη των διαχωρισμών. Από την άλλη, ένα χαρούμενο τραγούδι μπορεί να ανεβάσει τη διάθεση μας, ενώ ένα λυπητερό κομμάτι μπορεί να προκαλέσει θλίψη ή νοσταλγία. Η μουσική, σίγουρα, μπορεί να προκαλέσει ισχυρά συναισθήματα.

Όλοι έχουμε βάλει να ακούσουμε μουσική, προσπαθώντας να είμαστε παραγωγικοί. Οι κατάλληλοι ήχοι μπορούν να βελτιώσουν τη συγκέντρωσή μας, την

αποδοτικότητα και τη δημιουργικότητά μας. Ειδικά κομμάτια χωρίς στίχους ή με συγκεκριμένο ρυθμό θεωρείται ότι βοηθούν στη μελέτη και την εργασία. Δεν χάνετε τίποτα από το να το δοκιμάσετε!!

Η μουσική, όμως, συχνά συνδέεται με αναμνήσεις στο υποσυνείδητο μας. Ακούγοντας ένα συγκεκριμένο τραγούδι μπορούμε να ανακαλέσουμε στο νου μας εικόνες και συναισθήματα από το παρελθόν. Αξέχαστες εμπειρίες, επίσης, μπορούν να δημιουργηθούν μέσα από συναυλίες και ζωντανή μουσική, όπου οι άνθρωποι με κοινά ενδιαφέροντα έρχονται κοντά, έχουν την ευκαιρία να συζητήσουν με τον καλλιτέχνη και να απολαύσουν τα αγαπημένα τους τραγούδια. Κάθε ήχος, κάθε νότα διεισδύει μέσα στα μάτια της ψυχής μας...

Ας μην ξεχνάμε, τέλος, τραγούδια «αθάνατα» στον χρόνο με τεράστιο ιδεολογικό και αξιακό φορτίο που γίνονται «ύμνος» της ελευθερίας και του αδούλωτου πνεύματος. Ίσως μόνο η μουσική έχει τη μοναδική δύναμη μέσα από το βίωμα της να καλλιεργήσει αξίες και ηθικά πρότυπα συμπεριφοράς.

*Νικολέτα Γεωργακάκη, Αναστασία Καρακούση
& Άννα Λάρου, Α'1*

Ένα ποίημα δύο ερμηνείες

Δεν έχω ανάγκη από χρήματα.
Έχω ανάγκη από αισθήματα,
από λέξεις, από λέξεις σοφά διαλεγμένες,
από λουλούδια που τα λένε σκέψεις,
από ρόδα που τα λένε παρουσίες,
από όνειρα που κατοικούν τα δέντρα,
από τραγούδια που κάνουν τ' αγάλματα να χορεύουν,
από άστρα που ψιθυρίζουν στ' αυτί των εραστών.
Έχω ανάγκη από ποίηση,
εκείνη τη μαγεία που καίει το βάρος των λέξεων,
που ξυπνά τις συγκινήσεις και φέρνει καινούργια
χρώματα.

Άλντα Μερίνχ

Σε μια παλιά του δήλωση ο Μάνος Χατζιδάκις συμπυκνώνει όλη τη μαγεία της λέγοντας: «Όταν οι λέξεις έρχονται σ' επαφή μ' αυτό που λέμε Μουσική, πριν απ' όλα λιποθυμούν, ξαπλώνουν, παραδίδονται και χάνουν κάθε από φυσικού τους ενέργεια, κίνηση, ζωή. Κι ύστερα αρχίζει η περιπέτεια της μελωδίας»... ίσως η μελωδία της ίδιας της ζωής.

ΑΓΑΠΗ: ΤΙ ΔΥΣΚΟΛΟ ΠΡΑΓΜΑ

Η αγάπη βρίσκεται παντού γύρω μας. Μας κατακλύζει από τη μέρα που γεννηθήκαμε.

Ωστόσο, στις μέρες μας, εκφράζουμε ολοένα και λιγότερο τα συναισθήματά μας και κυρίως την αγάπη μας. Από μικρούς μας μάθανε να μη λέμε συχνά «σε αγαπάω». Τις τρέμουμε αυτές τις λέξεις. Είναι ξένες προς εμάς. Αυτό επιδεινώθηκε με την εξέλιξη της κοινωνίας, μιας κοινωνίας απόμακρης και ψεύτικης.

Λένε πως εμείς οι άνθρωποι εκφράζουμε την αγάπη μας, βάσει αυτού που μας παρουσίασαν ως

αγάπη στην παιδική μας ηλικία. Γι' αυτόν τον λόγο, όσοι δεν εξέλαβαν την αγάπη που έπρεπε, τείνουν να θεωρούν «σωστή» οποιαδήποτε μορφή της, είτε καταστροφική είτε μη. Το «σ' αγαπώ» έχει συνέπειες. Δεν είναι αερολογία. Οι ανθρώπινες σχέσεις χρειάζονται υποχωρήσεις, θυσίες και πολλή...πολλή υπομονή. Παρά όλα αυτά, η αγάπη είναι επιλογή και αν υπάρχει θέληση όλα είναι εφικτά! Η αγάπη πάντα κερδίζει μακροπρόθεσμα!!!

Χριστίνα Χριστοφόρου, Γ'1

ΠΑΛΙ ΠΛΑΚΩΘΗΚΑΝ...

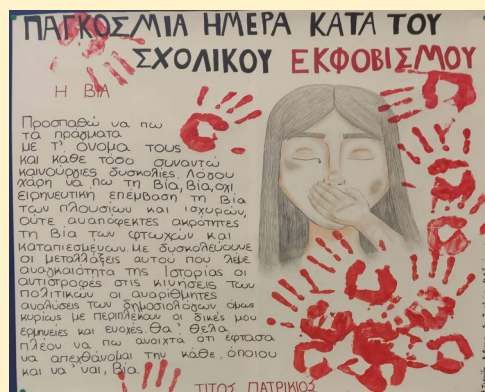
Τον τελευταίο καιρό συνέχεια μαθαίνουμε από τις ειδήσεις για καινούργια περιστατικά βίας στο σχολικό περιβάλλον. Η ενδοσχολική βία είναι ένα φαινόμενο που έχει κάνει αισθητή την παρουσία του στα σχολεία τελευταία, επηρεάζοντας όχι μόνο τις σχέσεις μεταξύ μαθητών, αλλά και την ψυχική και σωματική υγεία των εμπλεκόμενων. Ο όρος αυτός περιλαμβάνει κάθε μορφή επιθετικής συμπεριφοράς που συμβαίνει εντός του σχολικού περιβάλλοντος, όπως λεκτική, σωματική ή ψυχολογική βία.

Η αιτία αυτού του φαινομένου είναι πολυδιάστατη. Πολλοί παράγοντες, όπως η οικογενειακή κατάσταση, η κοινωνικοποίηση και η πολιτισμική επιρροή, μπορούν να συμβάλλουν στην εμφάνιση βίαιων συμπεριφορών. Τα παιδιά που βιώνουν βία στο σπίτι ή έχουν περιορισμένες κοινωνικές δεξιότητες είναι πιο πιθανό να γίνουν θύτες ή θύματα στο σχολείο.

Τα θύματα της ενδοσχολικής βίας συχνά υποφέρουν από άγχος, κατάθλιψη και χαμηλή αυτοεκτίμηση. Οι συνέπειες μπορεί να είναι μακροχρόνιες, επηρεάζοντας την

μαθητική τους απόδοση και γίνονται λιγότερο κοινωνικοί και εσωστρεφείς. Είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι η βία δεν είναι απλώς "παιχνίδι" ή "αστείο" αλλά μια σοβαρή υπόθεση που απαιτεί προσοχή.

Κυριακή Καμπουρίδου &
Ελεάνα Δεδούδη, Γ'1

Για την καταπολέμηση της ενδοσχολικής βίας σημαντικά βήματα είναι:

Διάλογος!

Έχουμε ευθύνη να ενθαρρύνουμε έναν διάλογο μεταξύ μαθητών, γονέων και εκπαιδευτικών, με στόχο την αμοιβαία κατανόηση και την κοινή διαμεσολάβηση στην επίλυση προβλημάτων.

Ενημέρωση!

Η ενημέρωση, η αναγνώριση των διαστάσεων του φαινομένου, αλλά και η ευαισθητοποίηση είναι τα πρώτα βήματα για την αλλαγή αυτής της νοοτροπίας. Το σχολείο οφείλει να προάγει τον σεβασμό και την αποδοχή της διαφορετικότητας για να δημιουργηθεί ένα ασφαλές περιβάλλον για όλους.

Πρόληψη!

Η πρόληψη της ενδοσχολικής βίας απαιτεί συνεργασία και δέσμευση από όλους μας. Η επένδυση στην πρόληψη θα οδηγήσει στον περιορισμό του φαινομένου. Ας εργαστούμε μαζί για να κάνουμε τα σχολεία μας χώρους ασφαλούς μάθησης και ανάπτυξης, όπου κάθε μαθητής μπορεί να νιώθει αποδεκτός και ασφαλής από τέτοια περιστατικά.

Η ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ «ΑΠΑΘΕΙΑ» ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η τεράστια τεχνολογική πρόοδος που άρχισε να συντελείται στον πλανήτη μας από τις αρχές ήδη του 20^{ου} αιώνα, παρ' όλο που κατόρθωσε να επιλύσει πολλά φαινόμενα κοινωνικής παθολογίας, εντούτοις βρήκε τον τρόπο να μας παγιδέψει σ' έναν δαιδαλώδη λαβύρινθο προβλημάτων, αυτών δηλαδή που προκύπτουν από τη ρύπανση της ατμόσφαιρας. Ιδιώτες και κυβερνήσεις επιμένουν να δείχνουν μια εξοργιστική αδιαφορία για την κλιματική αλλαγή που βιώνουμε όλοι μας σήμερα.

Πρώτα-πρώτα, στη νέα μορφή ζωής, αυτής που εί-ναι απόρροια της βιομηχανικής ανάπτυξης, οι άνθρωποι των ισχυρών ανεπτυγμένων βιομηχανικών κέντρων, είμαστε παθητικοί θεατές της γεωμετρικής αυξανόμενης έντασης της περιβαλλοντικής υποβάθμισης. Γινόμαστε -συνειδητά ή ασυνείδητα- έρμαιοι... παιχνίδια στα επιδέξια, μα τόσο πονηρά χέρια των κυριάρχων οικονομικών κύκλων, οι οποίοι κατευθύνουν τις μάζες πάντα προς όφελος τους. Τα τεράστια κέρδη, λοιπόν, που επέρχονται από τα εργοστάσια βαριάς βιομηχανίας, σε συνδυασμό με την αλλοτρίωση του ήθους, την κρίση αξιών και την έλλειψη ανθρωπιστικής παιδείας, μας κάνουν να εθελουφλούμε και να αδιαφορούμε για τη συστηματική εκμετάλλευση του φυσικού πλούτου του πλανήτη.

Τα διάφορα τεχνολογικά επιτεύγματα, όπως τα μέσα μαζικής μεταφοράς, ενώ έχουν διευκολύνει τις μετακινήσεις και την ποιότητα ζωής μας, λειτουργούν ωστόσο επιβαρυντικά για το περιβάλλον. Για τον λόγο αυτό, ο σύγχρονος άνθρωπος μη θέλοντας να θυσιάσει την προσωπική του καλοπέραση και ευκολία, αρνείται επιδεικτικά κάθε σεβασμό απέναντι στο μεγαλείο μιας δημιουργίας και ομορφιάς που τον ξεπερνά!

Για να μπορέσουμε ως κοινωνία να επαναπροσδιορίσουμε τη στάση μας και να ενισχύσουμε μια φιλική προς το περιβάλλον συμπεριφορά πρέπει να πιέσουμε ως ενεργοί πολίτες την πολιτεία, απαιτώντας μεγαλύτερες δαπάνες στη βιώσιμη και αειφόρο «εκλογικευμένη ανάπτυξη». Η στάση των κυβερνήσεων είναι προβληματική. «Τρομοκρατούνται» και αναβάλλουν συνεχώς κάθε σχεδιασμό για την εισαγωγή αντιρρυπαντικής τεχνολογίας στο κυρίαρχο οικονομικό σύστημα, ενώ δεν προχωρούν σε επενδύσεις φιλικές προς τη φύση, καθώς το μικροπολιτικό συμφέρον είναι πάνω από το γενικό.

Αν, επομένως, «μας νοιάζει» και θέλουμε να παραδώσουμε βιώσιμο τον πλανήτη στα παιδιά μας αμετάθετο είναι το χρέος μας να δραστηριοποιηθούμε και να λάβουμε ενεργά μέρος στον αγώνα της προστασίας του περιβάλλοντος. Όπως, άλλωστε, μας θυμίζει και η σοφία των προγόνων μας : «Κάλλιο αργά παρά ποτέ».

**Αν όχι εμείς, ποιοι;
Αν όχι τώρα, τότε;**

Αλέξανδρος Μπρασινίκας, Γ '2

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΤΟ «ΣΠΙΤΙ» ΜΑΣ... ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟ ΠΡΟΦΥΛΑΞΟΥΜΕ;

Αναγνωρίζοντας την τεράστια προσφορά της φύσης και συνειδητοποιώντας ταυτόχρονα το μέγεθος της περιβαλλοντικής καταστροφής που βρισκόμαστε αντιμέτωποι, συχνά, αναρωτιέμαι αν μπορούμε όλοι μαζί να αλλάξουμε την κατάσταση, να τη διαχειριστούμε και να διαφυλάξουμε «το σπίτι» μας, το περιβάλλον. Στον σκοπό αυτό η ευαισθητοποίηση όλων μας, η οικολογική συνείδηση, αλλά και η συνεισφορά της πολιτείας σε συνεργασία με διεθνείς οργανισμούς.

Ενσυναίσθηση και Συνείδηση!

Αν οι άνθρωποι είχαμε ενσυναίσθηση και μπορούσαμε να αναλογιστούμε τις συνέπειες και το αρνητικές επιδράσεις των πράξεων μας, δεν θα είχαμε φτάσει στο σημερινό οικολογικό αδιέξοδο. Γι' αυτό σε πρώτη φάση αρκεί και μόνο να συνειδητοποιήσουμε ότι το περιβάλλον είναι το σπίτι μας, και αν καταστραφεί αυτό η ύπαρξη του ανθρώπου θα είναι θέμα χρόνου να εξαφανιστεί. Η υιοθέτηση ενός πιο «πράσινου» τρόπου ζωής στις καθημερινές συνήθειες θα βοηθήσει άμεσα. Η εξοικονόμηση ενέργειας, ο περιορισμός της κατανάλωσης νερού, η ανακύκλωση, η μετακίνηση με τα μέσα μαζικής συγκοινωνίας, η χρήση της ηλεκτροκίνησης, η ενημέρωση είναι τα πρώτα βήματα από την πλευρά μας. Ακόμη, οι διατροφικές συνήθειες μας επηρεάζουν άμεσα το περιβάλλον, επειδή τα είδη ζώων προς εξαφάνιση είναι απαραίτητο να ανακατεύονται και όχι να καταναλώνονται. Η εξασφάλιση της ισορροπίας του οικοσυστήματος είναι αναγκαία.

Γνώση, εφόδια, ηθική!

Καθοριστικό ρόλο για την πρόληψη της γνώσης και της συνείδησης του ανθρώπου για το περιβάλλον έχει το σχολείο, μέσω μιας παροχής μιας σφαιρικής και βαθιά ανθρωπιστικής παιδείας. Το σχολείο οφείλει να εντάξει προγράμματα περιβαλλοντικά, σεμινάρια, επιμορφώσεις και εκστρατείες ενημέρωσης, αλλά και να ενισχύσει δράσεις εθελοντικές. Έτσι, τα νέα άτομα θα διαμορφώσουν οικολογική συνείδηση και θα προσπαθήσουν να ανατρέψουν με τη στάση τους την καταστροφική πορεία του περιβάλλοντος.

Η απάντηση στο ερώτημα, αν τελικά οι συλλογικές μας ενέργειες θα μπορούσαν να καταστούν αποτελεσματικές για την προστασία του πλανήτη είναι καταφατική, μόνο αν συντρέξουν οι παραπάνω προϋποθέσεις. Αν προσέχαμε τη Φύση σαν το «σπίτι» μας, δεν θα είχαμε οδηγηθεί στο οικολογικό αδιέξοδο. Το «όλοι μαζί μπορούμε» είναι επομένως συνάρτηση παραγόντων που απαιτούν ...στροφή 180 μοιρών!!! Δεν είναι αργά να στρίψουμε το τιμόνι....

Ενημέρωση!

Τα ψηφιακά μέσα, οι πλατφόρμες δικτύωσης και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μπορούν να διαδραματίσουν πρωταγωνιστικό ρόλο στην καλλιέργεια της οικολογικής ευαισθησίας, με αποτέλεσμα όλο και περισσότεροι άνθρωποι να παρακινούνται, να συμμετέχουν. Η κοινοποίηση ερευνών, η διαρκής πληροφόρηση του κοινού πάνω σε περιβαλλοντικά ζητήματα και η πρόσκληση σε δράσεις, όπως φύτεμα δέντρων, καθαρισμός θαλασσών ή ακόμα και διάσωση ζώων, άπτονται της ευθύνης των ενημερωτικών μέσων. Σε μια εποχή εφησυχασμού και απάθειας η ενημέρωση είναι επιτακτική ανάγκη.

Μέτρα πρόληψης και Συνεργασία σε διεθνές επίπεδο!

Τα κράτη έχουν τεράστια ευθύνη απέναντι στο οικολογικό πρόβλημα. Απαραίτητη είναι η επένδυση σε εναλλακτικές μορφές ενέργειας, η στροφή στη βιώσιμη και αειφόρο ανάπτυξη, ο επαναπροσδιορισμός των κυρίαρχων μοντέλων οικονομίας, η χορήγηση κονδυλίων στην επιστημονική έρευνα, στην αντιρρυπαντική τεχνολογία, στον χωροταξικό σχεδιασμό «πράσινων» πόλεων. Νομοθετικά μέτρα, στήριξη των οικολογικών ενεργειών των διεθνών οργανισμών και παγκόσμιες εκστρατείες πρόληψης είναι επιτακτικά.

Ελίνα Κορδύνη, Γ2

Η ΣΩΣΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΖΩΗΣ

Η Αικατερίνη Μιχαλάκα είναι Διαιτολόγος-Διατροφολόγος (ΙΗΥ) με μεταπτυχιακό στη Κλινική Διαιτολογία (ΙΗΥ) και διατηρεί το γραφείο της στη Θέρμη Θεσσαλονίκης από το 2011, βοηθώντας καθημερινά δεκάδες ανθρώπους που την εμπιστεύονται για τη διατροφή τους. Συνεργάζεται με γυμναστήρια. Συμμετέχει για τη κλινική διατροφή σε επιστημονικά συνέδρια και ασχολείται με τον εθελοντισμό για την πρόληψη της παιδικής και εφηβικής παχυσαρκίας.

Στην εποχή της fast life, η στροφή στο fast food είναι πλέον γεγονός. Ποιος είναι οι συνέπειες μιας τέτοιας διατροφικής επιλογής για τους εφήβους;

Καλό είναι σε όλα να υπάρχει ισορροπία και ειδικά όταν μιλούμε για εφήβους. Σίγουρα, αν καταναλώνουμε συχνά fast food ή junk food θα προκληθεί σταδιακά και μεγαλώνοντας παχυσαρκία (αυξημένο BMI), δυσλιπιδαιμίες, υπέρταση, διαβήτη τύπου 2. Ωστόσο, επειδή μιλούμε για εφήβους μπορούμε να καταναλώνουμε fast food 2 φορές τον μήνα κ στα πλαίσια μίας ισορροπημένης διαίτης.

Γιατί είναι δύσκολο για τους περισσότερους να ακολουθήσουν έναν πιο υγιεινό τρόπο διατροφής συνδυαστικά με την άθληση;

Διότι, όπως ανέφερα και παραπάνω, είναι θέμα Παιδείας. Είναι καλό και χρειάζεται από νωρίς να μάθουμε έτσι δηλαδή με Διατροφή και Αθλητισμό, γι' αυτό άλλωστε κάνω δεκάδες ομιλίες σε δημόσια και ιδιωτικά σχολεία της περιοχής, προσπαθώντας να περάσω αυτό το μήνυμα. Όταν, λοιπόν, έχουμε παιδεία στη Διατροφή από την οικογένεια και το σχολείο, αλλά και πνευματική παιδεία και αθλητικό πνεύμα από νωρίς, είναι ευκολότερο να ακολουθήσουμε κάποιο πρόγραμμα διατροφής κ άθλησης.

Στις μέρες μας δίνεται μεγάλη έμφαση στην εμφάνιση, σε σημείο που συνάνθρωποι μας φτάνουν στο σημείο να μην αποδέχονται το σώμα τους, γιατί μπορεί να έχουν γίνει αποδέκτες υποτιμητικών σχολίων. Ποια είναι η άποψή σας για το φαινόμενο του «bodyshaming»;

Δυστυχώς, αυτό είναι σημείο των καιρών στην Ελλάδα και παρατηρείται συχνά σε παιδιά, εφήβους, νέους. Ένας τρόπος για να υπολογίσουμε το ιδανικό μας βάρος είναι ο ΔΜΣ=B/Y στο τετράγωνο, όπου αν είναι από 18 έως 25, είμαστε στα φυσιολογικά όρια. Θεωρώ, πως το body shaming είναι καιρός να σταματήσει, διότι αυτό που κυρίως μας ενδιαφέρει και είναι η ουσία είναι η υγιής όψη στους νέους και τα ευτυχισμένα παιδιά-άνθρωποι, που είναι οι πολίτες του μέλλοντος.

Με ποιους τρόπους μπορεί να γίνει «παιδεία» ο υγιεινός τρόπος διατροφής;

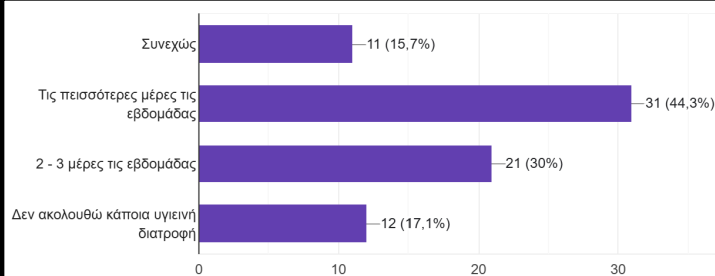
Πολύ σωστά θίγεται το θέμα, διότι η σωστή Διατροφή είναι θέμα Παιδείας, που αρχίζει πρώτα από εμάς τους ίδιους και

μεταδίδεται στα παιδιά. Άρα, Χρειάζεται να δίνουμε το καλό παράδειγμα και να έχουμε οι ίδιοι διατροφική παιδεία, αγωγή, εκπαίδευση για να το μεταδίδουμε κ στη νέα γενιά που αποτελεί το μέλλον.

Συνεπώς, η σωστή μεσογειακή διατροφή αρχίζει από εμάς τους ίδιους και μεταδίδεται στην οικογένεια, το σχολείο, τα παιδιά, τη νέα γενιά.

Συντακτική Ομάδα Σπίθας

Πιστεύετε ότι ακολουθείτε μία υγιεινή διατροφή;

Αν ακολουθείτε μία υγιεινή διατροφή (έστω και λίγες φορές την εβδομάδα), πιστεύετε ότι οι γρήγοροι ρυθμοί που επιβάλλει η καθημερινότητα (σχολείο, φροντιστήριο, κλπ.) αποτελούν εμπόδιο στην προσπάθειά σας να διατηρήσετε έναν υγιεινό τρόπο ζωής;

Σκάνανε τον κωδικό QR για να πάρεις και εσύ μέρος στην έρευνά μας!!

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ψυχικής Υγείας, η ΣΠΙΘΑ συνομιλήσαμε με την κα. Δημητρίου, ειδική ψυχοθεραπεύτρια και μοιραστήκαμε κοινούς προβληματισμούς...

Χαμογελάστε!

Ονειρευτείτε!

Ερωτευτείτε!

**Επενδύστε στη φιλία
και την επικοινωνία!**

**Υιοθετείστε μια αισιόδοξη
στάση ζωής!**

**Σχεδιάστε με μικρά βήματα
τους μεγάλους σας στόχους!**

**Δημιουργείτε χρόνο με
τον εαυτό σας!**

**Στραφείτε στην άθληση
και τον διαλογισμό!**

Ποια, πιστεύετε, ότι είναι τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι νέοι στην ψυχική τους υγεία;

Η εφηβεία είναι ένα ορόσημο και μια από τις απαιτητικότερες φάσεις της ανθρώπινης ζωής, καθώς ο οργανισμός αναπτύσσεται και αλλάζει σε σωματο-κινητικό, γνωστικό, κοινωνικό και φυσικά σε συναισθηματικό επίπεδο. Σημαντικές έρευνες τα τελευταία χρόνια, ανέδειξαν τις συχνότερες συναισθηματικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι νέοι και καταρτίστηκε ένας κατάλογος με αυτές:

- Υπερβολικό άγχος/ ανησυχία
- Φόβος
- Ντροπαλότητα /κοινωνική συστολή
- Τελετουργικές συμπεριφορές και επαναλαμβανόμενες κινήσεις
- Εμμονικές σκέψεις
- Παρατεταμένη θλίψη
- Προβληματισμοί σχετικά με την εικόνα σώματος
- Παρατεταμένο στρες μετά από τραυματικά γεγονότα
- Κρίσεις πανικού

Η πρώιμη αναγνώριση και αντιμετώπιση των ψυχικών δυσκολιών σε αυτή την ηλικιακή φάση, είναι στην ουσία πρόληψη για την αποτροπή εμφάνισης σοβαρών προβλημάτων στην ενήλικη ζωή.

Όλα τα παραπάνω, επιβεβαιώνουν με τον πιο ηχηρό τρόπο, την ανάγκη ενίσχυσης της φροντίδας ψυχικής υγείας των νέων ανθρώπων.

Οι μαθητές/-τριες βιώνουμε ένα έντονα εξετασιο-κεντρικό εκπαιδευτικό σύστημα που συχνά μας προκαλεί άγχος και αίσθημα πίεσης. Με ποιους τρόπους μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά το σχολικό άγχος;

Το σύγχρονο εκπαιδευτικό περιβάλλον πραγματικά είναι πολύ απαιτητικό. Σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες, ένα σημαντικό ποσοστό μαθητών βιώνει υψηλά ποσοστά άγχους που προέρχεται από την πίεση για υψηλές επιδόσεις, από τον φόβο της αποτυχίας, τις επαναλαμβανόμενες εξετάσεις και αξιολογήσεις, την υπερφόρτωση με εργασίες και την ανάγκη για κοινωνική αποδοχή και ενσωμάτωση.

Όλες αυτές οι ψυχοπιεστικές καταστάσεις μπορεί να έχουν πολυδιάστατες επιπτώσεις στη ζωή ενός μαθητή, επηρεάζοντας τη σωματική, την ψυχική και την γνωστική του λειτουργία.

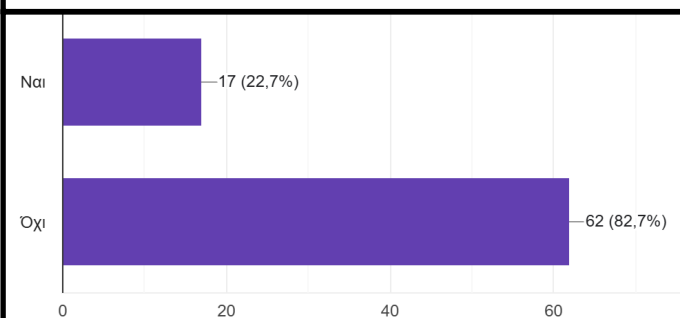
Έτσι μπορεί να προκαλέσουν κόπωση, πονοκεφάλους, γαστρεντερικά προβλήματα, αυξημένη ανησυχία, κατάθλιψη, θυμό, ως και έκπτωση της μνήμης και της συγκέντρωσης.

Για την αντιμετώπιση του σχολικού άγχους, οι μαθητές πρέπει να δημιουργήσουν ρεαλιστικά προγράμματα μελέτης, που να περιλαμβάνουν σαφείς, κοντινούς και εφικτούς στόχους, με πολλά ενδιάμεσα διαλείμματα. Η αυτοφροντίδα παίζει πολύ σημαντικό ρόλο, με την τακτική άσκηση, την ισορροπημένη διατροφή και τον επαρκή ύπνο. Τέλος, δεν πρέπει να ξεχνάμε την ενασχόληση με ευχάριστες δραστηριότητες και την διατήρηση των υγιών σχέσεων.

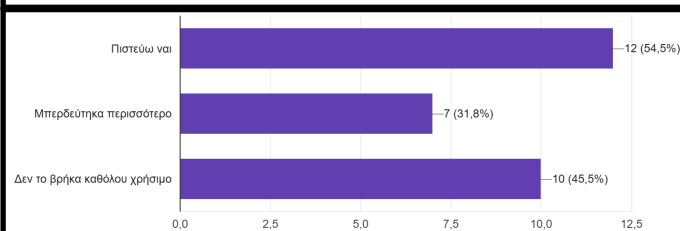
Κάποιοι στην εποχή μας αντιμετωπίζουν την ψυχοθεραπεία ως «ταμπού» και είναι διστακτικοί να ζητήσουν εξωτερική βοήθεια. Τι θα λέγατε σε κάποιον που διστάζει να ξεκινήσει ψυχοθεραπεία;

Όλοι οι άνθρωποι αντιμετωπίζουμε προβλήματα και δυσκολίες στην καθημερινότητά μας. Τις περισσότερες φορές τα καταφέρνουμε πολύ καλά και μόνοι μας. Κάποιες άλλες όμως «σκοντάφτουμε» και νιώθουμε φοβισμένοι, αγχωμένοι και αδύναμοι, πράγμα πολύ φυσικό, αφού είμαστε άνθρωποι, δηλαδή όχι τέλειοι.

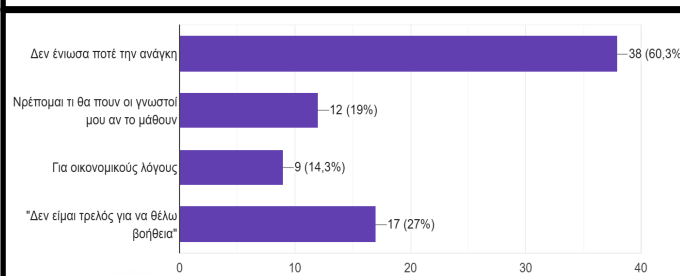
Έχετε επισκεφτεί ποτέ κάποιον/ -α ψυχολόγο;

Όσοι απαντήσατε "Ναι", βρήκατε κάποια λύση στο πρόβλημά σας;

Όσοι απαντήσατε "Όχι", ποιος είναι ο λόγος που δεν έχετε επισκεφτεί κάποιον ψυχολόγο;

Σκάνανε τον κωδικό QR για να πάρεις και εσύ μέρος στην έρευνά μας!!

ΠΟΙΟΣ ΤΗΝ ΖΩΗ ΜΑΣ ΚΥΒΕΡΝΑ;

Συχνά αναρωτιόμαστε ποιος αποφασίζει για εμάς χωρίς εμάς. Πώς θα μαθαίνουμε, τι θα μαθαίνουμε και για ποιο λόγο είναι αποφάσεις που λαμβάνονται ερήμην. Πώς νιώθουν οι μαθητές/ -τριες στο σχολείο; Χαίρονται, κυλάει ευχάριστα ο χρόνος στο σχολείο, αγάπουν να μαθαίνουν, νιώθουν δημιουργικοί;

Θα σας μεταφέρουμε το προσωπικό μας βίωμα, όντας μαθήτριες της Α' Λυκείου. Ποια είναι, λοιπόν, η ματιά των συμμετεχόντων στη μαθησιακή διαδικασία και στη σχολική ζωή. Σίγουρα το σχολείο για έναν μαθητή σημαίνει χαρά, γέλιο, φίλοι, διαλείμματα... Το κλίμα όμως, γρήγορα αντιστρέφεται σε πίεση, άγχος, φόβο, κυριαρχία του αισθήματος της αποτυχίας, αδυναμίας να ανταποκριθούμε στον αδιαχείριστο όγκο της διδασθείσας ύλης και των απαιτήσεων των εξετάσεων. Αποτέλεσμα είναι να μην χαιρόμαστε και τόσο και να επιδιδόμεστε καθημερινά σ' ένα κυνήγι βαθμών και καλών επιδόσεων. Μετά το σχολείο αρχίζει ο άλλος μεγάλος αγώνας, τα φροντιστήρια γιατί το εκπαιδευτικό σύστημα κρίνεται ανεπαρκές να μας προετοιμάσει κατάλληλα για τις τελικές εξετάσεις. Και για να προλάβουμε αυτούς τους ξέφρενους και εντατικούς ρυθμούς, αρχίζουμε τις «εκπτώσεις». Σταματάμε τον αθλητισμό που τόσο πολύ τα παιδιά αγαπάμε και όλες τις ωραίες δημιουργικές δραστηριότητες που μας «γεμίζουν» συναισθηματικά και μας δίνουν χαρά. Έπειτα, μας κυριεύουν οι ενοχές κάθε φορά που ξεφεύγουμε από το πρόγραμμα και χαλαρώνουμε. Αν προσθέσουμε και το άγχος που είναι μια μόνιμη συνθήκη στη ζωή μας, τότε σίγουρα τα πράγματα δεν είναι και πολύ καλά για τους μαθητές/τριες.

Πώς, λοιπόν, ένα παιδί θα αγαπήσει το σχολείο, όταν βιώνει τόση έντονη πίεση, όταν αισθάνεται αντιπαραγωγικό και όταν κυρίως μετατρέπεται σε «άλογο κούρσας» που πρέπει πρώτο να τερματίσει; Νομίζουμε ότι η απάντηση είναι αυτονόητη. Το ζητούμενο δεν είναι ότι η νέα γενιά είναι «καλωδιωμένη» στα δίκτυα, αλλά ότι η γενιά μας δεν εκπαιδεύεται κατάλληλα για να μη «βυθίζεται» σ' αυτά... ότι το σχολείο δεν «παιδεύει», αλλά εκπαιδεύει και δεν καλλιεργεί αλλά δημιουργικά αντισταθμίσματα που να μας στρέφουν σε ουσιαστική, βιωματική και ανακαλυπτική μάθηση.

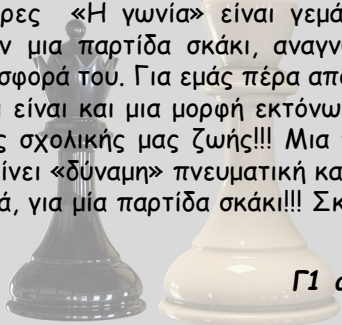
Αλαματίδου Κωνσταντίνα,

Τριανταφύλλου Κωνσταντίνα, Α'2

ΜΙΑ ΠΑΡΤΙΔΑ ΣΚΑΚΙ

Αυξάνει τη νοημοσύνη και την ευφυΐα
Οξύνει την κριτική αντίληψη και τον ορθολογισμό
Ενδυναμώνει τη μνήμη
Ενισχύει μηχανισμούς μάθησης
Βοηθά στην αυτοσυγκέντρωση και τη συγκρότηση της σκέψης
Καλλιεργεί την αναλυτική και συνθετική σκέψη
Αναπτύσσει την ικανότητα στη λήψη ορθολογικών αποφάσεων
Συμβάλλει στην επίλυση προβλημάτων
Βελτιώνει τις μαθητικές επιδόσεις
Οδηγεί στη γνωριμία με τον εαυτό μας και στην ανακάλυψη δεξιοτήτων
Διδάσκει πειθαρχία κανόνες
Είναι έμπνευση, δημιουργικότητα, στρατηγική
Ενδυναμώνει πλευρές της προσωπικότητας μας
Κοινωνικοποιεί...
Προσφέρει απόλαυση, ψυχαγωγία, χαρά...

Στο 2^ο ΓΕΛ Θέρμης «Γ. Ιωάννου» το σκάκι είναι μέρος της καθημερινότητας μας ...Στα διαλείμματα και σε ελεύθερες ώρες «Η γωνία» είναι γεμάτη παιδιά που απολαμβάνουν μια παρτίδα σκάκι, αναγνωρίζοντας την τεράστια προσφορά του. Για εμάς πέρα από παιχνίδι μυαλού, το σκάκι είναι και μια μορφή εκτόνωσης από τις απαιτήσεις της σχολικής μας ζωής!!! Μια παρτίδα σκάκι, λοιπόν, μας δίνει «δύναμη» πνευματική και ψυχική! Ποτέ δεν είναι αργά, για μία παρτίδα σκάκι!!! Σκεφτείτε το σοβαρά!

Γ1 ανθρωπιστικών

ΚΑΠΟΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ...

Στη σημερινή κοινωνία οι γυναίκες έχουν θεωρητικά κατακτήσει κάποια δικαιώματα τα οποία στερούνταν παλαιότερα (οι γυναίκες σήμερα οδηγούν, εργάζονται, ψηφίζουν) και έχουν χειραφετηθεί. Παραδόξως, ενώ έχουν αλλάξει τόσο και οι κοινωνίες εκδημοκρατίζονται, συνεχίζουν να βρίσκονται στη σκιά μιας κοινωνίας άνισης, βουτηγμένη στη βία και πιο συγκεκριμένα στην έμφυλη βία.

Δυστυχώς, ισότητα και ελευθερία των γυναικών είναι ζητήματα που ακόμα και σήμερα χρήζουν βαθιά συζήτησης. Έχει παρατηρηθεί τα τελευταία χρόνια μια αυξητική πορεία του αριθμού των θυμάτων γυναικών. Το ερώτημα εδώ είναι, γιατί τις ονομάζουμε γυναικοκτονίες και όχι έγκλημα πάθους, όπως συνέβαινε τα προηγούμενα χρόνια. Έχει τονιστεί, λοιπόν, η σημασία του όρου για την ανάδειξη της πραγματικής αιτίας αυτό των εγκλημάτων, το γεγονός, δηλαδή ότι δολοφονήθηκαν, επειδή ήταν γυναίκες.

Με άλλα λόγια στις δολοφονίες γυναικών τα θύματα τιμωρούνται, γιατί θέλουν να αναλάβουν αποφάσεις για τη ζωή τους και το σώμα τους, γιατί διεκδικούν ανεξαρτησία, γιατί θέλουν να αυτοεξουσιάζονται και κυρίως να μην καταπιέζονται. Όλοι αυτή κατάσταση, την περιγράφει ακριβώς Ιουλία Καραπατάκη σε μία εξαιρετική ερμηνεία μιλώντας για τη γυναίκα που θα καταφέρει να σπάσει τα δεσμά της και να προστατεύσει τον εαυτό της. Φορώντας, λοιπόν, το φουστάνι της και τα τακούνια της να περπατά αμέριμνη στους δρόμους χωρίς να τρομάζει πλέον από τα τέρατα που την κρατούσαν αιχμάλωτη. Όλα αυτά σε στίχους του Ορέστη Ντάνου.

Πίσω λοιπόν από το τραγούδι «Κάποια Κυριακή», μπορεί να κρύβεται η οποιαδήποτε γυναίκα που βρίσκεται εκεί έξω. Κάθε στίχος αγγίζει βαθιά τη ψυχή σου, δημιουργώντας αισθήματα συγκίνησης και συμπόνιας στην κάθε γυναίκα, που μπορεί να έχει υποστεί την οποιαδήποτε βία από τον οποιοδήποτε άντρα «προστάτη» της ζωής της...Κάποια Κυριακή τα δεσμά θα σπάσουν και γυναίκα θα βγει έξω χωρίς φόβο. Μία μέρα θα πει «φτάνει» και θα «φύγει», διότι αυτή η μέρα που θα ξημερώσει θα είναι διαφορετική, δεν θα χρειάζεται να δείχνει πλέον υπομονή και ανοχή. «Κάποια Κυριακή» η γυναίκα θα φωνάξει «Δεν είμαι του πατρός μου, δεν είμαι του αντρός μου, **ΕΙΜΑΙ Ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ**»...Για κάθε καταπιεζόμενη γυναίκα, εύχομαι, να έρθει η Κυριακή της «απελευθέρωσης» από τις αλυσίδες της βαθιά ριζωμένης πατριαρχίας...

Μέσα από την τέχνη και την ποίηση οι δημιουργοί κατάφεραν να θέσουν ένα σημαντικό ζήτημα των καιρών μας...ένα διαπεραστικό μήνυμα για όλες τις γυναίκες που βιώνουν κάθε είδους βία πίσω από τις κλειστές πόρτες...

Μαρία- Κωνσταντίνα Λέντερη, Α1

ΜΕ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ
ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

Εικαστικές/ποητικές παρεμβάσεις της καλλιτεχνικής ομάδας της ΣΠΙΘΑΣ

Την πόρτα ανοίγω το βράδυ,
τη λάμπα κρατώ ψηλά,
να δουνε της γης οι θλιμμένοι,
να 'ρθουνε, να βρουν συντροφιά.

Να βρουνε στρωμένο τραπέζι,
σταμνί για να πιει ο καημός
κι ανάμεσά μας θα στέκει
● **Πόνος**, του κόσμου αδερφός.

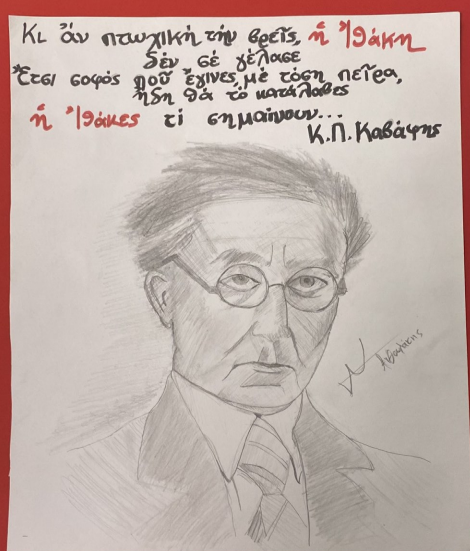
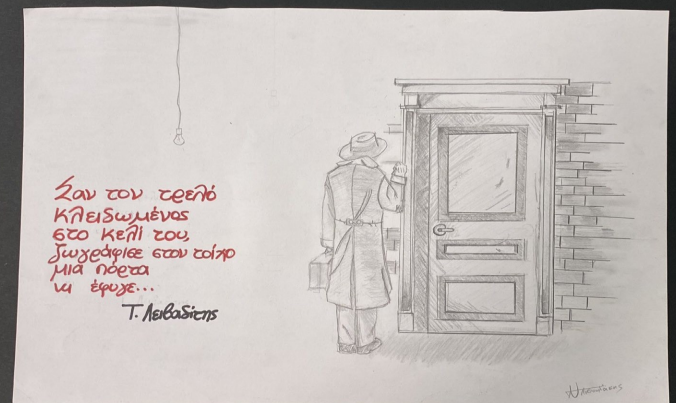
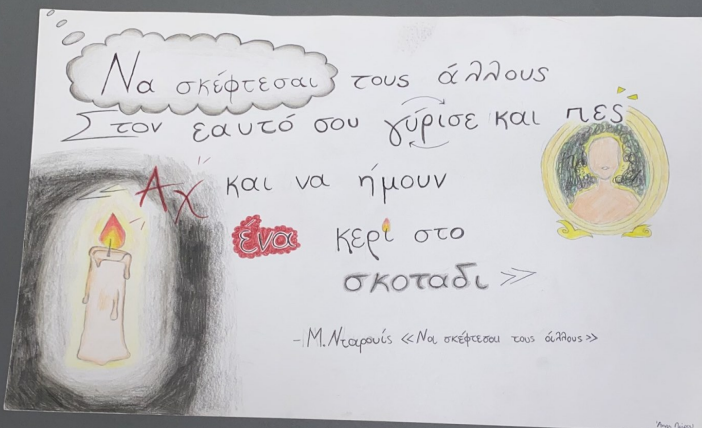
Να βρούνε γωνιά ν'ακουμπήσουν,
σκαμνί για να κάτσει ο τυφλός
κι εκεί παθώς θα μιλάμε
θα 'ρδει συντροφιά κι ο Χριστός.

Τ. Λειβαδίου

Bozbeia
Ενότητα
δικαιοσύνη
αδελφότητα
αντίστασις
αδελφότητα
ανθρώπος
αγώνας
ελευθερία
ελπίδα
αγωνία
καταπορεία
δυστυχία
Ενεργητική
αποραση
αυτοέλεος
ενουναίσθησις
Ειρήνη
δύναμις
ανεξαρτησία
ΕΠΑΝΑΓΓΕΛΙΗ
καταπίεση
βαρβαρότητα

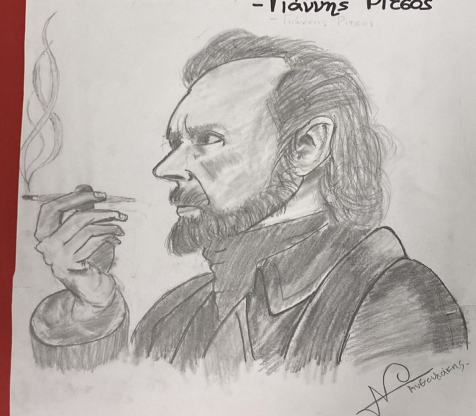

Αδέρφια
 μες στην ειρήνη ☺
 δικάδικα αναβαίνει
 όλος ο κόσμος με όλα τα ανέπαυος.
 Δώστε τα χέρια
 αδέρφια μου
 Αυτό 'ναι
 η ειρήνη.

Όταν εφίχθουν το πέρι
Όταν εφίχθουν το πέρι
○ **ήλιος** είναι βέβαιος για τον κόσμο...

- Γιάννης Ριτσας

Αν θέλεις να λέγεται άνθρωπος
δε θα πάρεις ούτε στιγμή ν' αγωνίζεσαι
για την ειρήνη και το δικío

Θα βγεις στις δρόμους

Θα φωνάξεις,
Τα χείλη σου θα ματώσουν
απ' τις φωνές

Αν θέλεις
να λήγεις
άνθρωπος...

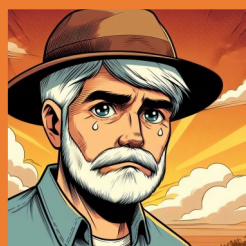

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ!

Παππού, γιατί το δάσος είναι κατεστραμμένο;

Γιατί ο σύγχρονος άνθρωπος καταστρέφει περισσότερα όταν χτίζει παρά όταν γκρεμίζει.

Μη μου σκοτώνετε της γης το ποίημα

«Μη μου σκοτώσετε το νερό.
Μη μου σκοτώσετε τα δέντρα.
Μη μου ξεσκίσετε αυτές τις θείες σελίδες που τις γράψανε τ' ασύλληπτο φως κι ο ασύλληπτος χρόνος κι όπου σταθώ με περιβάλλουν.
Μη μου σκοτώσετε της γης το ποίημα!...
Επιστρατέψετε την αιωνιότητα, ανάβοντας το άστρο: «Αγάπη».
Επιστρατέψετε την αιωνιότητα, ανάβοντας ψηλότερα απ' όλα, πάνω απ' το έτοιμο βάραθρο, το άστρο: «Ανθρώπινο μέτωπο!».
Σας παρακαλούμε:
Αφήστε μας τα πράγματα.
Μη μας τα καίτε.

Αφήστε τα έντομα να βρίσκουνε τ' άνθη τους»

Ν. Βρεττάκος

ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ: ΒΡΕΣ 5 ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΘΙΓΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

Δ	Ν	Ξ	Π	Ο	Λ	Ε	Μ	Ο	Σ
Ι	Η	Τ	Ω	Ξ	Ρ	Ι	Π	Ι	Ξ
Α	Τ	Μ	Ξ	Ρ	Δ	Ρ	Ν	Ω	Η
Τ	Θ	Ο	Ο	Φ	Υ	Σ	Η	Δ	Σ
Ρ	Η	Β	Η	Κ	Γ	Ν	Ι	Π	Μ
Ο	Χ	Ζ	Α	Φ	Ρ	Η	Η	Κ	Ι
Φ	Ρ	Ε	Δ	Λ	Κ	Α	Τ	Φ	Β
Η	Χ	Δ	Ρ	Ο	Π	Υ	Τ	Β	Η
Υ	Φ	Δ	Ρ	Τ	Ψ	Φ	Σ	Ι	Α
Ι	Σ	Τ	Ο	Ρ	Ι	Α	Φ	Α	Α

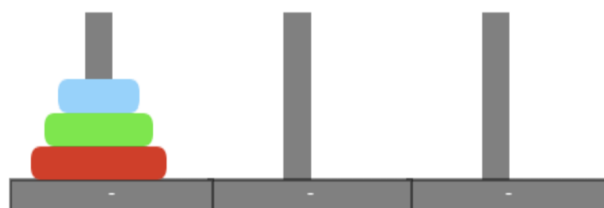
ΣΠΑΣΟΚΕΦΑΛΙΑ: ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΠΥΡΓΩΝ ΤΟΥ ΑΝΟΙ ΜΕ ΛΙΓΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ 7 ΚΙΝΗΣΕΙΣ;

ΚΑΝΟΝΕΣ:

-1 ΚΙΝΗΣΗ = ΜΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΝΟΣ ΔΙΣΚΟΥ
-ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΝΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΕΙ ΕΝΑΣ ΔΙΣΚΟΣ ΠΑΝΩ ΑΠ'Ο ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΤΟΥ

ΣΚΟΠΟΣ:

-ΝΑ ΣΧΗΜΑΤΙΣΤΕΙ Η ΙΔΙΑ ΠΥΡΑΜΙΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

ΣΠΙΘΑ, γιατί...

*Κι αν συμπληρώνοντας την αλήθεια
αλλάξατε την ανθρωπότητα, λοιπόν
αλλάξτε κι άλλο την αλλαγμένη
ανθρωπότητα»*

Μ. Μπρεχτ

**2ο ΓΕΛ ΘΕΡΜΗΣ
«ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ»**